

SOKOL 09 19

Časopis České obce sokolské | Srpen, Září 2019

JSEM
SOKOL

NOVÁ IDENTITA SOKOLA

Strategie SOKOL 2030
a nový vizuální styl

HANA MOUČKOVÁ OPĚT STAROSTKOU ČOS

12. sjezd ČOS zvolil nové vedení

STR. 5

TYRŠŮV DĚČÍN POPÁTĚ

Tradiční setkání v rodišti
zakladatele Sokola

STR. 14

To nejlepší prostě musíš sdílet!

Pošli fotku z mobilu jako pohlednici do schránky

www.pohledniceonline.cz

HRDÝ PARTNER

**VOLNOČASOVÉ
OBLEČENÍ
PRO CELOU
RODINU**

VYUŽIJTE SPECIÁLNÍ **SLEVOVÝ KÓD SOKOL19** NA NAŠEM E-SHOPU
A ZÍSKEJTE DODATEČNOU **SLEVU 10% NA VŠE.**

SAM73.CZ
street & sportswear

OBSAH/EDITORIAL

ZPRAVODAJSTVÍ

- 4 Slovo úvodem
- 5 12. sjezd ČOS zvolil nové vedení a vytyčil cíle a úkoly na další období
- 6 Usnesení 12. sjezdu ČOS
- 7-9 Vedeme Čechy k pohybu a společné aktivitě
- 10-11 Nová tvář Sokola je červenobílá
- 12 Ohlédnutí za setkáním v Oetzu
- 13 Ako sme pátrali po vlajke
- 14 Tyršův Děčín 2019
- 15 Pamětní deska J. Scheinerovi
- 15 Auto pro sport
- 16 Ve Verneřicích slavili 130 let
- 17 V Koterově slavili
- 17 Gratulace s Verunkou
- 18 Na památku mistra Jana Husa
- 18 Rekonstrukce sokolovny na jedničku

SPORT PRO VŠECHNY, SOKOLSKÁ VŠESTRANNOST

- 19 Sokolové v Dornbirnu
- 20-21 Život v Sokole v létě neutichá
- 22-23 Pestrý týden Sokola v pohybu
- 24 Sokolská plavba po Vltavě 2019

VÝKONNOSTNÍ A VRCHOLOVÝ SPORT

- 25 Sokol Grand Prix v basketbale
- 25 Přebor ČOS v malé kopané
- 26 Atletické dostaveníčko v Opavě
- 26 Sokolské gymnastické mládí úspěšné na MČR
- 27 Sokolské šachové léto
- 28 Athénský Šplh v Novém Městě nad Metují
- 28 Vzpírání: juniorský vicemistr je ze Zlína
- 29 Šplh na laně je zpět!
- 30 Rodí se nová tradice: Sokolský běh republiky

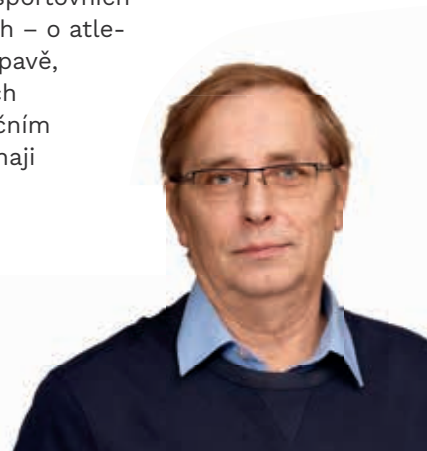
VZDĚLÁVÁNÍ, KULTURA, SPOLEČNOST

- 31 Prázdninová škola pohledem účastnice
- 31 Knihovnička
- 32 Mobilní aplikace Záchranka
- 32 S klubem pražských seniorů na cestách
- 33 Sokolská kapka krve v prvním pololetí
- 34 Kdopak to pláče... (2)
- 35 Vzpomínka na Jaroslava Kollingera
- 35 Rozloučení

Tak už „jenom“ tři měsíce zbývají do konce tohoto roku. Tři měsíce do každoročně se opakující činnosti – do bilancování, přijímání předsevzetí a stanovování si úkolů a cílů, jichž chceme v blízké budoucnosti dosáhnout. A to činnosti jak lidí – jednotlivců, tak firem či organizací. Čeká to i na nás v Sokole. Česká obec sokolská má ale letos již jedno velké bilancování a stanovování úkolů a cílů za sebou – ke konci letošního července se konal 12. sjezd ČOS, který hodnotil uplynulé tříleté období, volil nové vedení a také ukládal úkoly pro následující období. Mezi významnými projednávanými záležitostmi a přijatými úkoly a usneseními je především rozhodnutí o konání XVII. všesokolského sletu 2024 a schválení strategie Sokol 2030 a s ní spojeného nového vizuálního stylu. Právě nový vizuální styl se odráží i v některých grafických změnách, kterými v souladu s tímto vizuálním stylem prodělává časopis Sokol již v tomto vydání. O průběhu a závěrech jednání Sjezdu i o přijaté strategii a vizuálním stylu si můžete podrobněji přečíst v tomto vydání časopisu Sokol. I když toto jsou dominantní témata tohoto vydání, naleznete v něm samozřejmě řadu dalších témat a zajímavých článků. Zachycují dění v Sokole v nedávných týdnech, ale také upozorňují na významné a důležité akce, které nás v krátké době čekají. Především jen pár dní nás dělí od letošního Památného dne sokolstva, který je poprvé zároveň významným dnem České republiky. Ve svém úvodním slově se jím zabývá starostka ČOS sestra Hana Moučková. Letos 28. října se také poprvé uskuteční Sokolský běh republiky. I o této události naleznete podrobnější informace v tomto vydání časopisu Sokol.

Přečíst si můžete samozřejmě i o mnohém dalším dění v Sokole – o letošním týdnu Sokol spolu v pohybu, o akcích letošního ročníku Tyršův Děčín, o letních sokolských táborech a sportovních soustředěních, stejně jako o řadě sportovních počinech a úspěších – o atletickém mítinku v Opavě, o úspěších zlínských vzpěračů či o tradičním basketbalovém turnaji v Sokole Pražském...

Zdeněk Kubín

Časopis SOKOL, 76. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537. Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 • Adresa redakce: Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 • E-mail: zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz. Redakce: Zdeněk Kubín • Grafické zpracování: Linda Hušková • Redakční rada: Zdeněk Kubín, Zdeněk Bartůněk, Martin Chlumský, Vítězslav Perun, Anna Jurčíčková • Obálka: Ilustrační foto • Tisk: Tiskárna Macík Sedlčany Registrace: MK ČR E 17339. ISSN 0489-6718. • Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí. Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

VÁŽENÉ SESTRY, VÁŽENÍ BRATŘI,

Text: Hana Moučková, starostka ČOS

Vážené sestry, vážení bratři, začal nový cvičební rok, v němž nás – vedle pravidelné činnosti v oddílech a jednotách – čeká několik mimořádně významných událostí.

Jako první musím zmínit nový vizuální styl Sokola, součást naší strategie SOKOL 2030, přijaté na 12. sjezdu ČOS. Je to nesmírně důležitý krok, který mění naši tvář, kterou nastavujeme veřejnosti. Chceme, aby nás okolí vnímalo jako moderní, dynamickou, hrdou a také jednotnou organizaci. Věřím, že nám k tomu nová vizuální identita pomůže.

Co se týká dalších významných událostí – první nastanou již za pár dní – nejprve Noc sokoloven a následně 8. říjen, kdy si při Památném dni sokolstva připomínáme památku sester a bratří, kteří položili své životy za naši svobodu a demokracii.

Letos poprvé oslavíme Památný den sokolstva jako významný den České republiky. Proto se na Vás obracím s žádostí, abyste tomuto dni věnovali velkou pozornost a akcemi, které budete k tomuto dni pořádat, oslovili co nejširší veřejnost. Pozvěte, prosím, na akce pořádané v Památném dni sokolstva naše členy, ale

i nesokoly, děti, obecní zastupitele, Vaše sousedy a přátele – abyste všichni společně uctili památku sokolských obětí.

V roce 2014 přišla sestra Jarina Žitná s nápadem uskutečnit v Památném dni sokolstva Večer sokolských světél, při němž se na vodu pouštějí lodičky se zapálenou svíčkou – jedno světélko za každý hrdinský sokolský osud. Akce byla původně cílena především na děti, aby se touto formou seznámily s historií Sokola. Večer sokolských světél má však nesporně potenciál představit tuto část naší historie i nesokolské veřejnosti. Chtěla bych, aby se Večer sokolských světél stal hlavní vzpomínkovou akcí Památného dne sokolstva, a aby ji uspořádalo co nejvíce našich tělocvičných jednot.

Hned v listopadu si připomeneme další výročí. Jde o události 17. listopadu 1989, které, ač nejsou přímo spojeny se Sokolem, vedly bezprostředně k tomu, že dnes fungujeme jako svobodná organizace ve svobodné zemi. Myslím, že stojí za to si toto datum připomínat.

A konečně – 29. listopadu 1869, sedm let po vzniku Sokola, se v tělocvičně Sokola Pražského konala první valná hromada Tělocvičného spolku

paní a dívek Pražských, hned vzápětí se začalo se cvičením. Byl zřízen sbor cvičitelek, jenž se za vedení Klemeni Hanušové zabýval teorií a praxí ženského tělocviku. I toto výročí stojí za připomenutí – je dokladem, že Sokol byl vždy spolkem progresivním a někdy doslova průkopnickým.

Přeji všem v novém cvičebním roce mnoho úspěchů ve spolkové činnosti. Ať se Vám vše daří!

inzerce:

čeps

Vedeme energii těm, kteří ji násobí

12. SJEZD ČOS ZVOLIL NOVÉ VEDENÍ A VYTYČIL CÍLE A ÚKOLY NA DALŠÍ OBDOBÍ

Nové vedení České obce sokolské, strategie dalšího rozvoje hnutí a zahájení příprav XVII. všesokolského sletu 2024. To jsou nejdůležitější výsledky jednání 12. sjezdu ČOS, který se uskutečnil o víkendu 22.–23. června v pražském Tyršově domě.

Krátce po zahájení vystoupili hosté sjezdu – předseda Českého olympijského výboru Jiří Kejval a předseda České unie sportu Miroslav Jansta –, kteří ocenili činnost Sokola a jeho místo v současném českém sportovním prostředí a popřáli účastníkům Sjezdu zdar při jejich jednání. V první den rokování Sjezdu byly na programu zprávy starostky o činnosti za období 2016–2019, zprávy programových a odborných útvarů a zpráva o XVI. všesokolském sletu. Představena byla Strategie 2030 – dokument SOKOL 2030 formuluje klíčové hodnoty sokolského hnutí, určuje klíčové oblasti činnosti i cíle, k nimž by organizace měla v nejbližší době směřovat. První reálné kroky strategie budou k vidění už na podzim,

Předsednictvo ČOS zvolené na 12. sjezdu ČOS

příčemž nejviditelnějším bude určitě zavedení nového vizuálního stylu. (Další informace ke strategii a vizuálnímu stylu na stranách 7–11.)

Další tematický blok sobotního jednání byl věnován ekonomice ČOS; byly předneseny zprávy daňového poradce, o hospodaření v hlavní činnosti a o vedlejší ekonomické činnosti. Následovala zpráva Kontrolní komise ČOS, o problematice elektronické evidence členské základny hovořil br. Kráčmar.

V podvečer prvního dne jednání Sjezdu se sešel na svém 1. zasedání Výbor ČOS, který zvolil nové Předsednictvo ČOS. Starostkou České obce sokolské byla zvolena Hana Moučková, 1. místostarostou Oldřich Lomecký a místostarostou Miroslav Kroc. Jednatel ČOS byl zvolen Josef Těšitel. Členy Předsednictva jsou

dále náčelník ČOS Petr Svoboda, náčelnice ČOS Anna Jurčíčková, předseda Odboru sportu ČOS Petr Syrový a vzdělavatel ČOS Michal Burian, kteří byli zvoleni již na květnových jednáních těchto programových útvarů. Dalšími členy třináctičlenného Předsednictva ČOS byli zvoleni Jiří Juřena, Pavel Kramoliš, Martin Vlk, Martin Zuzanaš a Martin Chlumský. „Každé období mělo své vlastní výzvy a úkoly. Dříve jsme řešili kritické ekonomické problémy, nyní nás čeká spousta práce na zásadních otázkách strategického směřování hnutí. Schválili jsme si strategii Sokol 2030, ale čeká nás její uvedení do života,“ uvedla po úspěšné volbě Hana Moučková, která byla zvolena již na čtvrté volební období.

Zatímco sobota byla většinou věnována hodnocení uplynulého období, v neděli se hovořilo o úkolech a cílech v období nadcházejícím. Na program byly rovněž volby Kontrolní komise ČOS a Rozhodčí komise ČOS. Do kontrolní komise bylo zvoleno pět členů – Sjezd zmocnil Výbor ČOS dovolbou členů KK ČOS a volbou členů RK ČOS na jeho podzimním zasedání. ©

USNESENÍ 12. SJEZDU ČOS KONANÉHO VE DNECH 22.-23. ČERVNA 2019

Sjezd bere na vědomí:

1. zprávu mandátové komise o tom, že Sjezd ČOS je usnášeníschopný
2. zprávu daňového poradce Dr. Ing. Josefa Veselého, Ph.D., MBA, LL.M.
3. volbu Předsednictva ČOS pro volební období 2019–2022 ve složení: starostka ses. Hana Moučková, 1. místopředseda br. Oldřich Lomecký, místopředseda br. Miroslav Kroc, jednatel br. Josef Těšitel, členové Předsednictva ČOS br. Jiří Juřena, br. Pavel Kramoliš, br. Martin Vlk, br. Martin Zuzaňák, br. Martin Chlumský
4. volbu činovníků programových útvarů a jejich zástupců:
 - vzdělávatel ČOS br. Michal Burian a 1. náměstek vzdělavatele ČOS br. Bohumil Gondík
 - předseda Odboru sportu ČOS br. Petr Syrový a 1. místopředseda Odboru sportu ČOS br. Milan Džavoronok
 - náčelnice Odboru všestrannosti ČOS ses. Anna Jurčíčková a 1. místo-náčelnice Odboru všestrannosti ČOS ses. Eva Řibřidová
 - náčelník Odboru všestrannosti ČOS br. Petr Svoboda a 1. místonáčelník Odboru všestrannosti ČOS br. Pavel Strejček
5. Výbor ČOS schválil počet členů předsednictva ČOS v počtu 13

Sjezd zvolil:

1. pracovní předsednictvo 12. sjezdu ČOS
2. zapisovatele a ověřovatele zápisu 12. sjezdu ČOS
3. mandátovou, volební a návrhovou komisi 12. sjezdu ČOS
4. 5 členů KK ČOS ve složení:
 - br. Jan Materna, ses. Alena Dvořáková, br. Vladimír Vlk, br. Milan Duda, br. Vít Musil

Sjezd schvaluje:

1. předložený návrh programu
2. zprávu odstupující starostky ČOS ses. Hany Moučkové o činnosti za období 2016–2019
3. zprávu o kontrole plnění usnesení 11. sjezdu ČOS

4. zprávu o činnosti Odboru všestrannosti ČOS za období 2016–2019
5. zprávu o činnosti Odboru sportu ČOS za období 2016–2019
6. zprávu o činnosti Vzdělávatelského odboru ČOS za období 2016–2019
7. zprávu o konání XVI. všesokolského sletu 2018
8. zprávu o činnosti Ústřední školy ČOS za období 2016–2019
9. projekt Strategie SOKOL 2030
10. zprávu o hospodaření za hlavní činnost ČOS za období 2016–2019
11. zprávu o hospodaření za ekonomickou činností ČOS (TD) za období 2016–2019
12. zprávu Kontrolní komise ČOS za období 2016–2019
13. nový vizuální styl „SOKOL“
14. maximální limit 5 minut na vystoupení v rozpravě
15. pořízení krátkého šotu z jednání 12. sjezdu ČOS Českou televizí
16. aby pro prezentaci Památného dne sokolstva 8. 10. 2019 byla v pilotním režimu použita vlajka s typografií aktuálního loga ČOS; komunikační tým použití této vlajky vyhodnotí a připraví zprávu pro podzimní zasedání Výboru ČOS

Sjezd zmocňuje:

1. Výbor ČOS ke schválení nezbytných úprav Stanov ČOS v návaznosti na legislativní změny a v souvislosti se zavedením elektronické evidence členské základny
2. podzimní Výbor ČOS dovolbou členů kontrolní komise, v případě snížení počtu členů KK ČOS v průběhu volebního období pod sedm, doplněním člena KK ČOS na

nejbližším Výboru ČOS
3. podzimní výbor ČOS volbou členů rozhodčí komise, v případě snížení počtu členů Rozhodčí K ČOS v průběhu volebního období pod sedm, doplněním člena Rozhodčí K ČOS.

Sjezd ukládá:

1. Výboru ČOS podniknout, po nabytí právní moci konečné zprávy insolventního správce, další kroky v případě Sazka, a.s. (nyní SALEZA, a.s.).
2. Výboru ČOS najít řešení, jak se vypořádat se členy ČOS, kteří porušili Stanovy ČOS
3. Výboru ČOS změnit rozdělování finančních prostředků pro programové útvary, s větším respektováním poměru členské základny a činnosti jednotlivých programových útvarů.
4. Výboru ČOS zahájit přípravy XVII. všesokolského sletu 2024.
5. Výboru ČOS řídit se při přípravách XVII. všesokolského sletu závěry vzešlými z dotazníku vyhodnocení XVI. všesokolského sletu sokolskými župami a závěry jednotlivých programových útvarů prezentovanými na 12. sjezdu ČOS.
6. Předsednictvu ČOS iniciovat výstavbu tréninkové haly ČOS pro gymnastiku a příbuzné sporty v jednom objektu s víceúčelovou halou pro potřeby ČOS.
7. Předsednictvu ČOS podporovat vznik elektronické evidence členů ČOS.
8. Předsednictvu ČOS zabezpečit v co nejkratší době uvedení nového vizuálního stylu do praxe a realizovat výrobu merchandisingu podle poptávky žup a jednot.

SOKOL 2030: VEDEME ČECHY K POHYBU A SPOLEČNÉ AKTIVITĚ

Jaký je náš cíl pro nejbližší i vzdálenější budoucnost? Jací chceme být a jaká cesta nás tam dovede? Jak nás má vnímat česká veřejnost? To jsou zásadní otázky, které si pokládá a také na ně přináší odpovědi Strategie SOKOL 2030, klíčový dokument, který přijal červnový 12. sjezd ČOS.

Nejprve pohled do zrcadla

Svou strategii, směr a cíl si musí čas od času stanovit každá organizace. Potřebuje si ujasnit a především zformulovat základní otázky své existence. Tedy: proč existujeme, co děláme, co přinášíme společnosti, ve které fungujeme, a zřejmě to nejdůležitější – jaké jsou naše hodnoty.

Sokol těmto otázkám věnoval ve své historii obrovskou pozornost, o čemž svědčí živá diskuze v dobových sokolských i nesokolských médiích a také vynikající dokumenty zakladatelů Sokola i jejich následovníků. Ti dokázali odpovědi na tyto otázky také zformulovat do známých sokolských hesel, která v průběhu let doslova zlidověla. Tyto práce ovšem vznikali v jiné době a v hnutí bylo stále častěji slyšet volání po diskuzi, která by odpovědi na tyto otázky pomohla znovu formulovat jazykem 21. století.

Úkolu se chopil Marek Tesař, ředitel kanceláře České obce sokolské, který měl s tvorbou podobných strategií zkušenosti, a to především ve sportovním prostředí. Podílel se například na obdobném procesu Českého olympijského výboru, Českého volejbalového svazu, České basketbalové federace apod.

„Prvním krokem v tomto procesu – a často nejtěžším, je vždy pohled do zrcadla. Museli jsme si nejprve nalít čisté víno, zjistit, jak fungujeme, jak se skutečně chováme, jak nás okolí vnímá, co děláme pro to, aby nám lidé důvěřovali,“ vysvětluje Tesař. V další části procesu je třeba určit, čeho chce Sokol dosáhnout, kam bude směřovat, jaký má být za dva roky, za pět, za deset. A samozřejmě zvolit cesty, kudy a jak na to. Zde se do procesu zapojili i členové hnutí na řadě workshopů, diskusních odpolední a podobně. Do závěrečné ankety na sokolském Facebooku přišlo skoro 2000 podnětů!

Všechny připomínky, náměty a výsledky diskuzí nakonec pomohly zformulovat základní pohled na současnost i představy o budoucnosti organizace. Tedy především, co konkrétně Sokol české společnosti nabízí (tedy jaká je jeho MISE), jaký by ho v ideálním případě měla česká společnost vnímat (VIZE), jaké hodnoty by měl vyznávat, jaké charaktero-

ZNAČKA SOKOL

BÝT VZOREM

Vize

Čeho chce značka dosáhnout v budoucnu.

Vedeme Čechy k pohybu a společné aktivitě

Benefit

Co konkrétního slibuje.

Člověk silný tělem i duchem

SPOLEČNĚ ZA ZDATNÉ A ČINORODÉ ČESKO

Hodnoty

Hodnoty, jež značka vyznává.

sport, občanství, komunita, osobnost, laskavost

aktivní, sebevědomá, spolupracující, přátelská, inspirující, hrdá

inspirovaně, součástí komunity, motivovaně

Racionální důvody

Proč tomu věřit.

Sokolovny, jednoty a jejich aktivity
Know-how správného pohybu a dobré sportovní přípravy
Tradice a zakotvení ve společnosti

vé vlastnosti by měl rozvíjet, a například i to, co získá člověk, když se stane členem hnutí (BENEFIT).

Jaký tedy Sokol má být?

Asi nejdůležitější větou strategie SOKOL 2030 je zformulování jeho přínosu pro českou společnost: **Vedeme Čechy k pohybu a společné aktivitě.** Mise Sokola, tedy to, čím přispívá české společnosti. „V té větě je obsaženo vše, jaký Sokol vždy byl, je a bude – spojovatelem, aktivním činitelem a hybatelem dění na úrovni obce i celé české společnosti, vždy s důrazem na pohyb,“ uvádí Marek Tesař. Neméně důležité je podle něj i vyjádření toho, jak by měl Sokol vystupovat. „Měli bychom od sebe chtít, abychom byli vzorem – v poskytování nabídky tělovýchovných programů pro všechny generace, ve správě našeho majetku, v organiza-

ci našich klíčových projektů i v chování vůči sobě i lidem okolo,“ dodává.

Velmi obsáhlou diskuzí prošla formulace hodnot, které Sokol vyznává. Nakonec vykrystalizovalo pět oblastí: Sport – který reflektuje tradiční zaměření Sokola na pohyb, Občanství – které zdůrazňuje historický vztah Sokola k republice a české společnosti, Komunita – popisující vztah k místu působnosti, Osobnost – reflektující ideu všestranného rozvoje osobnosti, a Laskavost – tedy způsob, jak se Sokol, ale i sokol, chová k lidem okolo něj. „Nejdůležitější projekty Sokola by měly nějakým způsobem vždy vyjadřovat tyto hodnoty. Například úžasný projekt Cvičíme se zviřátky krásně odkazuje k našim hodnotám týkajícím se pohybu, rozvoje osobnosti i vztahu ke komunitě, Sokolská kapka krve je zase příkladem

Mise

Proč značka existuje, co dělá teď a tady.

Esence

Podstata značky v pár slovech.

Osobnost

Jak se značka chová.

Emocionální důvody

Jak se lidé mají cítit.

nezištné pomoci druhým – naší laskavosti,” upřesňuje Tesař.

„Když to shrneme, chceme být organizací se špičkovou nabídkou tělovýchovných, sportovních a společenských aktivit. Se členy hrdými na to, že patří k Sokolu, aktivními, sebevědomými, kteří chtějí být svému okolí vzorem. A samozřejmě také hrdými na to, že jsou občany České republiky,” říká starostka České obce sokolské Hana Moučková. Přijetí nové strategie považuje za naprosto zásadní krok pro fungování spolku do dalších let. „Všichni jsme v posledních letech cítili, že tady podobné zformulování důvodů a směru naší

práce chybělo. Byl to dlouhý proces a k výsledku jsme nedospěli jednoduchou cestou, ale stálo to za to,” dodává.

Kudy na to

Na cestu vyznačeným směrem může Sokol vyrazit z dobré základny. Má tisíce aktivních členů, síť sokoloven po celé republice, know-how správného pohybu, armádu schopných cvičitelů a v nepo-

slední řadě 157 let tradice a také pevné místo v české společnosti.

Strategie SOKOL 2030 vytyčuje čtyři cesty, kterými se Sokol musí vydat do své budoucnosti. Jde jednak o zlepšení sportovní infrastruktury, ideálně například vybudování nových sokoloven. Další cestou je zvýšení členské základny, zajištění moderního sportovního a tělovýchovného know-how a dobrá komunikace s veřejností.

„Tyto čtyři cesty nemohou fungovat odděleně, jen spolu. Jen tak, že se zlepšíme ve všech těchto oblastech, budeme schopni se posunout dál,” shrnuje Marek Tesař.

Moderní tvář Sokola

Nejviditelnější částí strategie SOKOL 2030 je změna vizuální identity Sokola. Nový vizuální styl je velmi moderní, přestože vychází z tradičních sokolských grafických prvků, především z loga (více v rozhovoru s autorem v dalším článku). Změnit vizuální složku hnutí je krok, který zcela mění tu tvář Sokola, kterou vnímá veřejnost „na první pohled”. A nejen veřejnost – klíčový může být i pro vnímání organizace řadou členů. A v neposlední řadě je jeho úkolem sjednotit vizuální prezentaci celého hnutí. Z plakátů, vizitek, webových stránek a třeba i sokolského oblečení jednot z různých částí republiky by mělo být naprosto jasné, že patří ke stejné organizaci.

Grafické studio Dynamo Design, které nový vizuální styl vytvořilo, má velké zkušenosti jak se sportovním a tělovýchovným prostředím, tak i se zaváděním nového stylu v organizacích s podobně uvolněnou organizační strukturou, jako má Sokol.

„Je mi jasné, vytvoření strategie SOKOL 2030 a nového vizuálního stylu byla a ještě bude pro Sokol velká výzva. Klíčové je, s jakým nadšením k nové strategii přistupuje paní starostka a vlastně celé vedení Sokola. Za sebe a mé kolegy můžu říci, že nás to strašně baví, dodává s úsměvem Marek Tesař. ©

NOVÁ TVÁŘ SOKOLA JE ČERVENOBÍLÁ

Červnový 12. sjezd ČOS mimo jiné schválil nový vizuální styl České obce sokolské, který se postupně začíná naplňovat (což je patrné i z grafických změn tohoto vydání časopisu Sokol). Novou vizuální identitu Sokola vytvořil tým grafického studia Dynamo Design, které se specializuje na branding, design a komunikaci, vedený grafikem Janem Šlégrem. Podílel se například na vzniku nových vizuálních identit pro město Plzeň, Banku CREDITAS či Českého lva, je také autorem loga pro Český florbal, Mezinárodní florbalovou federaci nebo Uherského Hradiště. Komplexnost zadání práce pro Sokol pro něj byla výzva, ale teď už říká: Těším se, až na obecní nástěnce uvidím plakát místního Sokola a ten bude nejlepší, nejpřitažlivější a nejmodernější.

► Čeho by si měl člověk na první pohled všimnout, když uvidí nový styl Sokola?

K tomu, aby si člověk vůbec něčeho všiml, jsme pomohli použitím výrazných grafických prvků – červenobílou barevností v kombinaci s originálním písmem a poměrně netypickou kresbou. Díky tomu, že na mnoha výstupech hraje písmo obrovskou roli, tak je podle mě tím nejviditelnějším prvkem a člověk ho jen tak nepřehlédne.

Ačkoli první dojem je dost důležitý, nelze novou identitu vnímat jen jako změnu dílčích grafických prvků, ale jako komplexní proměnu veškerých vizuálních výstupů. Každý jednotlivý materiál musí být maximálně nápaditý a atraktivní a zároveň musí zapadat do nové vizuální identity – zpracovaného systému, který stanovuje, jaké grafické prvky používat v jaké souvislosti. Tento systém pak pomáhá ke sjednocení vizuální prezentace Sokola a mění vnímání této značky především u mladších generací.

► Na čem nový vizuální styl stojí? Můžete koncept představit?

Nový vizuální styl je založen na jednoduché myšlence, která přirozeně vychází z charakteru Sokola. Nazvali jsme ho principem duality. Jeho projevy je možné najít již od samotného založení Sokola dvojicí Miroslav Tyrš a Jindřich Fügner. Mnoho tradičních hesel, například „Ve zdravém těle zdravý duch“ nebo „Silou lví, vzletem sokolím“, v sobě tento princip také obsahuje.

Základními barvami Sokola jsou červená a bílá – právě ty spolu s písmem tvoří nejvýraznější součást nové vizuální identity. Upravili jsme Sokolu na míru nové písmo. Jedná se o výrazný font ve dvou podobách, tzv. řezech. První řez jsme pojmenovali Sokol Tyrš a druhý, který je tvořen dvojitou linkou, inspirovanou linkami sokolského loga, se jmenuje Sokol Fügner. Autorem písma je zkušený typograf Vojtěch Říha. Díky licenci přizpůsobené potřebám České obce sokolské jej budou moci využívat všichni členové.

Troufám si tvrdit, že právě v písmu je největší síla nového vizuálního stylu, neboť elegantně propojuje grafiku se sdělením. Dalším výrazným prvkem vizuálního stylu je dvojitá linka, která se používá nejčastěji jako prvek oddělující jednotlivé plochy ve formátech.

MANUÁL K NOVÉMU GRAFICKÉMU STYLU
Podklady jsou k dispozici na internetovém úložišti BrandCloud. Ke zpracování je možné využít i grafický program CANVA. Přístupy do obou aplikací byly zaslány na župy a jednoty. S dotazy ohledně přístupu se obraťte na komunikační tým ČOS – e-mail: info@sokol.eu.

► Co je pro vás jako odborníka na Sokole nejužitevnější? Logo?

Logo je vždy hlavním tématem diskusí, když se nějaký subjekt rozhodne změnit svou vizuální identitu. V tomto případě však logo, které v sobě nese odkaz na původní rébus – hříčku se slovem Sokol – zůstalo až na pár detailů, které lajk v podstatě nepozná, nezměněné. A vzhledem k jeho kvalitě i historii je to tak správně. Trochu jsme upravili stínování liter, opticky vyrovnali na střed kruhu, sjednotili tloušťky linek a podobně, ale toho si všimne opravdu jen trénované oko.

Pozornost jsme věnovali především vizuálnímu stylu. Podobně jako logo plní funkci identifikace a rozpoznatelnosti, ale má tu výhodu, že může být mnohem flexibilnější a má obrovský komunikační potenciál. Přesně tohle Sokol potřeboval, aby svou roztříštěnou komunikaci sjednotil, ale zároveň neztratil nic z pestrosti svých aktivit.

► Čím vás možnost vytvořit vizuální stránku Sokola oslovila?

Zadání, které jsme dostali, bylo velkou výzvou, a to mám rád. Šlo především o posun image značky Sokol do mnohem současnější a atraktivnější polohy, a také vyřešit problém s roztříštěností

vizuální identity. Plánovaná změna, která zásadně ovlivní nejen komunikaci s veřejností, ale také posílí pocit hrdosti na příslušnost k této organizaci, mi připadá logická a smysluplná.

► **Máte nějaký osobní vztah k Sokolu, třeba i rodinnou zkušenost? Co pro vás Sokol znamená?**

Jako dítě jsem rád chodil na cvičení do naší sokolovny v Jedoměřicích u Kladna. Určitě to mělo pozitivní vliv na můj vztah ke sportu. Přeskakovali jsme různé překážky, dělali kotrmelce, šplhali, cvičili na kružích a podobně. Až do svých 16 let jsem pak hrál za TJ Sokol Jedoměřice fotbal. V té době pro mě byl Sokol ale jenom název. Chodil jsem prostě do Sokola a kopal za Sokol, ale rozhodně jsem netvrdil, že jsem Sokol, protože jsem ani nevěděl, co to znamená. Technicky vzato jsem vlastně opravdovým Sokolem ani nebyl, protože Jedoměřice je jednou z jednot, které již pod Českou obec sokolskou nepatří. I to je jeden z aspektů, které by měl nový vizuální styl dát do pořádku.

Než jsem začal pracovat pro Sokol, vnímal jsem jej podobně jako moje okolí – jako zaprášenou organizaci, která pod svými křídly sdružuje cvičence v důchodovém věku, oděné v teplácích nebo dokonce v krojích. Byl jsem tedy dost překvapený, když jsem se dozvěděl, že průměrný věk aktivních Sokolů je mnohem nižší a jednoty nabízejí celou řadu atraktivních sportů a dalších aktivit.

► **Kdy budete považovat vaši práci pro Sokol za úspěšnou?**

V momentě, kdy naplní nebo dokonce předčí cíle definované v zadání – tedy značka Sokol se posune do mnohem současnější a atraktivnější polohy. Když za půl roku uvidím třeba pozvánku na sokolské šibřinky na obecní nástěnce a sokolský plakát bude mezi ostatními nejlepší, nejpřitažlivější, nejmodernější. Tohle chce ale čas, takže v první fázi budu považovat za velký úspěch, když novou vizuální identitu sokolové přijmou za svou, budou ji rádi používat a ověří si, že díky ní veřejnost Sokol přijímá mnohem lépe. ☺

KDO JSME

160 000 ČLENŮ 1 100 JEDNOT VÝKONNOSTNÍ SPORT
5 500 CVIČITELŮ SOKOLSKÉ CVIČEBNÍ PROGRAMY
SPORTOVNÍ VŠESTRANNOST KULTURA 3 500 TRENÉRŮ
POHYBOVÁ GRAMOTNOST ÚSTŘEDNÍ ŠKOLA

NAŠE HODNOTY

SOKOL

SPORT OBČANSTVÍ KOMUNITA OSOBNOST LASKAVOST

VZTAH K POHYBU
 Sokol přináší sport pro každého bez rozdílu věku a příjmu. Rozvíjí tělesnou zdatnost svých členů i ostatních. Pohyb považuje za součást zdravého životního stylu. Lidem pomáhá nacházet v pohybu radost.

VZTAH K ZEMĚ
 Sokol je vlastenecky v nejlépeším smyslu slove. Svě členy vede k lásce k rodné zemi a k úctě k duchovnímu dědictví našeho národa. Sokolové jsou hrdými, angažovanými občany své země, České republiky.

VZTAH K OBCI
 Sokol je místem setkávání a společné činnosti. Sokolové jsou aktivní silou ve své obci, hybatelem sportovních a kulturních aktivit. Sokolové jsou hrdí na svou vlastní tradici, kterou drží v úctě.

VZTAH K SOBĚ
 Sokol usiluje o celkový rozvoj osobnosti člověka. Vede své členy k šestému a spravedlivému jednání, k aktivitě, samostatnosti a nápomocnosti. Sokolským ideálem je člověk silný tělem i duchem.

VZTAH K DRUHÉMU
 Sokol je otevřený všem, kdo věří v sokolské hodnoty. Vede své členy ke skromnosti, k respektu k druhým, k pomoci slabším a ke vzájemné snášenlivosti. Buduje sounáležitost mezi generacemi.

JAK NA TO

1 KVALITNÍ A DOSTUPNÁ INFRASTRUKTURA

2 AKTIVNÍ A POČETNÁ KOMUNITA

3 MODERNÍ SOKOLSKÉ CVIČEBNÍ PROGRAMY

4 OTEVŘENÁ KOMUNIKACE UVNITŘ I S VEŘEJNOSTÍ

JAK NA TO

PRINCIP DUALITY

CHCEME BÝT VŠUDE STEJNĚ ČITELNÍ

TYRŠ FÜGNER

Nová vizuální identita
 Vlastní písmo Sokol
 Barevnost, piktogramy a další

OHLÉDNUTÍ ZA SETKÁNÍM V OETZU

Text: Renata Svobodová | Foto: Sokol Mnichov a Sokol Zábřeh

O Svatodušních svátcích se již tradičně konalo mezinárodní sokolské setkání v rakouském Oetzu, v místě skonu zakladatele Sokola Miroslava Tyrše. Pořadatelem již 46. ročníku byla mnichovská jednota v čele se starostou jednoty Tomášem Mrtvým a starostou Zahraniční obce sokolské Zdeňkem Hanzlem.

Jak už jsme psali v první krátké informaci v červnovém časopise Sokol, setkání, které se uskutečnilo ve dnech 8.–10. června 2019, bylo slavnostně zahájeno v sobotu na Piburgské – Sokolské louce a následně byl odstartován dvou-denní sportovní program plný soutěží, her a turnajů. Setkání sokolů v Tyrolsku pak zakončila již tradiční pondělní ranní boho-

služba, kterou doprovodil folklorní soubor Kyčera s tanečním souborem Vonička. Letošním obohacením obřadu bylo posvěcení nového praporu Sokola Zábřeh, zhotoveného podle originálu, který se nachází v muzeu a nelze jej již používat. Následně se vydal průvod vedený sokolskými praporečnickými podél řeky Aache k pietnímu místu skonu Miroslava Tyrše, které připomínají pamětní desky. Položením věnců a společným zpěvem české a slovenské hymny tak bylo 46. sokolské setkání v Oetzu slavnostně zakončeno.

Jednou z důležitých součástí setkání byla i nedělní pravidelná schůze Zahraniční obce sokolské, tedy zástupců evropských sokol-

ských žup a jednot. Ti projednali především činnost jednotlivých uskupení v rámci ZOS a také činnost, změny a plány ZOS jako celku. Každoroční čestný host tohoto zasedání ZOS, starostka České obce sokolské Hana Moučková, seznámila přítomné s aktuálním děním v ČOS, s nadcházejícími plány a akcemi. Zástupci ZOS ocenili aktivitu starostky Hany Moučkové v činnosti sokolského hnutí mimo Českou republiku a hojnou účast na akcích ZOS.

Zahraniční obec sokolská si také zvolila nové vedení na další dvouleté volební období. Novým starostou ZOS se stal Thomas Frey-Materna ze župy Rakouské.

Příští sokolské setkání v Oetzu v roce 2020 bude tradičně o Svatodušních svátcích – bude se konat 30. května až 1. června 2020. Za pořadatele příštího sokolského setkání byla zvolena župa Rakouská. ☺

AKO SME PÁTRALI PO VLAJKE

Text: Vladimír Holčík, Sokol Bratislava I - Vinohrady

Sokol Bratislava vznikol 24. februára 1919, keď sa vo vtedajšej vládnej budove zišlo asi 800 nadšencov a založili našu na území Slovenska najväčšiu telocvičnú jednotu.

Je nepochybné, že po založení Telocvičnej jednoty Sokol v Bratislave a štarte jeho činnosti, bola vlajka TJ navrhnutá a vyrobená. Nevieme ani meno autora návrhu, nepoznáme ani firmu, ktorá vlajku vyrobila, zachoval sa nám len čiernobiely odtlačok averzu a reverzu v rozmeroch 9,5 x 9,0 cm. Aj to v nie dobrej kvalite v publikácii z roku 1927. Vedeli sme, že vlajku, mnohé písomnosti a tiež telocvičné náradie si zobrali sokoli pred obsadením bratislavskej sokolovne fašistickou Hlinkovou gardou. A dohovorili sa, že po vojne činnosť obnovia a poschovávané veci prinesú späť.

Po februári 1948 sa však vlajka opäť stratila. Nepochybne si ju sokoli aj s inými archívami opäť rozobrali a uschovali doma, možno je niekde

v zákutiach sokolovne zamurovaná, nevedno. A tak sme najskôr začali pátrať po všetkých relevantných archívoch a múzeách na Slovensku a aj v Tyršovom dome, všetko bezvýsledne.

Súrne sme však potrebovali vlajku Sokolskej únie Slovenska (SÚS),

zvlášť naliehavo po prijatí SÚS do Svetového zväzu sokolstva. A tak vzhľadom na historickú kontinuitu a tiež pre skutočnosť, že naša TJ Sokol Bratislava I je stále najväčšia sokolská jednotka na Slovensku, sme pri návrhu vlajky SÚS vychádzali z pôvodného dizajnu tej stratenej. Ale predsa len sa podarilo v Slovenskom národnom archíve (SNA) nájsť dva pôvodné kovové štočky,

z ktorých sa tlačila spomínaná publikácia z roku 1927. A to sa mohlo podariť len s pomocou vtedajšieho riaditeľa SNA PhDr. Radoslava Ragača, ktorý nechal štočky odborne vyčistiť a čierno-bielo odtlačiť špecialistom v SNA. Problém nastal s určením farieb vlajky. V tom nám nesmierne pomohol historik, archívár a správca heraldického registra MV SR Dr. Ladislav Vrteľ, asi najznámejší heraldik na Slovensku. Presne nám určil spektrálne čísla farieb, aké by mala vlajka mať. Potom už bolo treba osloviť nášho člena Ing.-arch. Petra Kopeckého, ktorý v spolupráci s pánom Filipom Fajkošom spracovali grafický počítačový návrh, súčasne sme zorganizovali finančnú zbierku a mohli sme zadať výrobu vlajky špecializovanej firme ZEDA. Vlajku nám (už nervóznym) odovzdali 28. júna 2018, teda len tri dni pred začiatkom XVI. všesokolského zletu v Prahe. Dobrá vec sa nakoniec podarila. ☺

inzerce:

Ondrášovka

HLAVNÍ PARTNER
ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ

WWW.ONDRASOVKA.CZ

TYRŠŮV DĚČÍN 2019

Foto: Marie Brunerová

Letošní třetí zářijový víkend v Děčíně se nesl v duchu významného zdejšího rodáka Dr. Miroslava Tyrše – konal se zde již 5. ročník akce Tyršův Děčín. Byl plný sportu, kultury a zábavy pro celou rodinu. Tyršův Děčín oživil nejen Smetanovo nábřeží, ale také Mariánskou louku i další místa v okolí. Tradici akce Tyršův Děčín založila Sokolská župa Severočeská-Novákova, která první ročníky pojala především jako sokolské celorepublikové setkání při příležitosti výročí narození zakladatele Sokola dr. Miroslava Tyrše.

Rok od roku počet účastníků pravidelně roste. V letošním roce nad akcí Tyršův Děčín převzalo záštitu Město Děčín, akce tak nabrala větších rozměrů, rozšířila se o řadu kulturních akcí.

Tyršův Děčín se tak stává akcí, která není výlučně sokolskou záležitostí, ale oslovuje co nejširší veřejnost a připomínka narození zdejšího velkého rodáka, zakladatele Sokola, se stává významnou událostí nejen města a zdejšího regionu.

Letos oslavy narození M. Tyrše začaly již v pátek festivalem Bzukot, kdy se v Křížové ulici představily výhradně děčínské kapely a pokračovaly i celou sobotu až do večerních hodin. Nejvíce akcí nabídla sobota. Již v 8 hodin ráno byl zahájen pochod

krajem Dr. Miroslava Tyrše, který již tradičně organizuje bratr František Hrbáček. Od 12 do 22 se opět koncertovalo v Křížové ulici. Na své si přišli i příznivci adrenalinu, od 14 do 17 hodin se totiž konala soutěž pro základní školy a veřejnost, a to Adrenalin Challenge School Race – speciální závod připravený v duchu všestrannosti. V prostorách sokolovny Podmokly a na hřišti bylo v 16 hodin, za účasti náměstka primátora města Děčína pana Rašky a starostky župy, zahájeno Sokolské odpoledne. Zde byly připraveny stánky s občerstvením a prodejem sokolských triček, odznaky, náramky. Na přípravě tohoto prostředí se hlavně podílela domácí jednota Sokol Maxičky v čele se starostou br. Ladislavem Toncarem a cvičitelkou Sokola Jalůvčí. Sestra vzdělavatelka Anna Voslařova připravila jako odměny pro soutěže sokolský dort.

A jaké soutěže účastníci čekaly? Vědomostní soutěž od manželů Souborových. Tu ukončilo a vše splnilo 25 dětí a 18 dospělých. Dalších 53 účastníků si vyluštilo sokolskou tajenku. Po celém prostoru hřiště byly připraveny testy zdatnosti pro kategorie předškolní děti, žactvo, dospělí, dorost a senioři.

Sobotní program zakončila Stezka odvahy v prostorách zámeckého

areálu, a to od půl deváté večer. Neděle 15. září patřila hlavně připomenutí osobnosti Miroslava Tyrše, který se v Děčíně narodil 17. 9. před 186 lety. V 10.00 hodin se uskutečnil pietní akt s položením květin u Tyršovy sochy na Smetanově nábřeží za účasti náměstka primátora Děčína pana V. Rašky a zástupců České obce sokolské v čele se starostkou ČOS sestrou Hanou Moučkovou, náčelníci ČOS sestrou Annou Jurčíčkovou, starostkou župy sestrou Dagmar Toncarovou a dalších hostů. Doprovodný program zahájilo loutkové divadlo ze Sokola Pražského, poté vystoupily moderní gymnastky Sokola Ústí nad Labem a mažoretky Sokola Maxičky. V půl dvanácté vyšel od sochy M. Tyrše tradiční průvod na děčínský zámek, v jehož čele jel krojovaný sokolský jezdec, následován sokolskými praporečnickými a krojovanými sokoly. Na děčínském zámku byla slavnost ukončena zpěvem hymny. Po skončení mohli účastníci navštívit na zámku Růžovou zahradu a Tyršovu světničku. Akce letošního Tyršova Děčína pokračovaly ještě v neděli odpoledne – na Mariánské louce se od 14 do 17 hodin konalo Sportovní odpoledne – náborová akce, prezentace sportovních klubů. Od 14 do 17 hodin se také konala Tyršova stezka, tedy zábavné soutěže pro děti na Labském nábřeží. 📍

AUTO PRO SPORT

Cestování novým a prostorným vozem pro všechny na soutěže, závody, turnaje, ale i soustředění či tréninky – Český olympijský výbor připravil pro sportovní subjekty ve spolupráci se svým partnerem možnost pronájmu devítimístné dodávky na operativní leasing za unikátních podmínek. Cílem je pomoci svazům, jednotám, oddílům, klubům, ale i spolkům na nejnižší úrovni v mobilitě svých členů. Program nese oficiální název Proace ProSport, více informací naleznete

na dedikovaném webu www.autoproport.cz.

Pronájem osobní dodávky za výhodných podmínek je podle předsedy Českého olympijského výboru Jiřího Kejvala jedinečnou možností pro sportovní prostředí, jak zajistit mobilitu svých závodníků a materiálu. Sportovci budou mít k dispozici osobní verzi modelu Proace Verso Shuttle L2 2.0 D-4D 150 s 6st. manuální převodovkou,

v devítimístné verzi s klimatizací, autorádiem, tempomatem nebo zadními parkovacími senzory. V ceně výhodného pronájmu ve výši necelých 7700 korun měsíčně bez DPH je i unikátní prodloužená záruka na 5 let nebo 1 milion kilometrů. ☺

V místech odhalení pamětní desky

Na Masarykově náměstí v Benešově byla ve čtvrtek 19. září odhalena pamětní deska benešovského rodáka JUDr. Josefa Scheinera – dlouholetého starosty České, respektive Československé obce sokolské, vlastence a výrazné osobnosti českého veřejného života konce 19. a první poloviny 20. století. Slavnostního aktu, kterého se zúčastnili představitelé ČOS, zástupci Sokolské župy Blanické se zástupci jednot a představitelé Města Benešova, se zúčastnila rovněž starostka České obce sokolské sestra Hana Moučková.

„Jsem ráda, že odhalením pamětní desky jsme dnes vzpomenuli a uctili památku a odkaz Josefa Scheinera, muže, o jehož významné roli v novodobých českých dějinách má současná generace nízké povědomí a jehož výrazný podíl na vzniku samostatného československého státu si současná česká společnost

ale ve stručnosti zastavit u dvou momentů,” připomíná starostka ČOS. „První z nich je jeho role při vzniku samostatného státu. Byl to Josef Scheiner, který T. G. Masarykovi poskytl před jeho odchodem do exilu poměrně značný finanční obnos – a to jak ze sokolských prostředků, tak z vlastních –, který pomohl zajistit budoucímu československému prezidentovi v zahraničí existenční zázemí. Byl to Josef Scheiner, který stál u zrodu prvního českého vojenského velitelství a při vzniku československého vojska. V den převratu 28. 10. 1918 vytvořil Sokol pod Scheinerovým vedením, společně se skauty a DTJ, „Národní stráž“, jedinou sílu schopnou postavit se pokusům o zvrácení vzniku Československé republiky, a také sílu, která byla schopna udržet v převratových dnech pořádek. Zmobilizovaní sokoli byli jádrem tvořící se české armády,

PAMĚTNÍ DESKA J. SCHEINEROVI

| Foto: Štěpánka Mrázková

nedostatečně uvědomuje – pokud si ho vůbec uvědomuje. Je naší povinností tuto vědomostní mezeru v české společnosti zaplnit,” uvedla Hana Moučková. „Nechci dlouhosáhle zmiňovat fakta z jeho bohatého životopisu, chci se

obsazovali německé pohraničí a začali obsazovat Slovensko, kde první vojsko naší republiky tvořily sokolské dobrovolnické prapory.

Druhým tématem je Scheinerova činnost sokolská. Scheiner se stal nadšeným Tyršovým následovníkem. V roce 1882 si získal jeho respekt reportáží ze sokolských slavností v Nové Pace a stal se spolupracovníkem časopisu Sokol, v roce 1887 byl jmenován jeho redaktorem.

V souladu s přáním zemřelého Miroslava Tyrše usiloval o spojení všech českých sokolských jednot do jednotné organizace. To se podařilo v roce 1889, kdy byla založena Česká obec sokolská a Scheiner byl zvolen do jejího předsednictva. V roce 1906 byl zvolen jejím starostou a tuto funkci vykonával až do své smrti v lednu 1932. V roce 1908 byl u založení Svazu slovanského sokolstva a byl zvolen jeho starostou. Josef Scheiner byl v čele Sokola v dobách pro Sokol obtížných, ale také v době, o níž se hovoří jako o „zlatém věku Sokola“.

Kdybychom použili současnou moderní mluvu, pak bychom mohli říct, že Josef Scheiner byl vynikajícím manažerem s vizí, kterou dokázal realizovat. I v tomto směru tedy může být Josef Scheiner vzorem – mít vizi a odhodlání ji realizovat. To je to, co je potřebné i v dnešní době.” ☺

VE VERNEŘICÍCH SLAVILI 130 LET

| Text: Otakar Koukal, starosta a vzdělavatel župy Krušnohorské-Kukaňovy

Sokol Verneřice, třetí nejstarší sokolská jednota v Podkrušnohoří, slaví letos úctyhodných 130 let. Svě velké 130. výročí oslavili sokolové při Městských slavnostech v Hrobě 29. 6. 2019 a pořídili si už třetí spolkový prapor! Na slavnosti vystoupili cvičenci z Hrobu, Duchcova, Litvínova i Chomutova.

Sokolské hnutí v Podkrušnohoří začalo psát svoji historii 24. 6. 1883 založením (zaražením) Tělocvičné jednoty Sokol Rudohorský v Duchcově. Vedle cvičení pořádali sokolové výlety do okolí, kde propagovali své sokolské myšlenky mezi místními Čechy. Tak došlo po třech letech k založení druhé sokolské jednoty s názvem Sokol Rýzmburský v Oseku 14. 11. 1886. Přibližně ve stejnou dobu se konal výlet s hudbou do Hrobu a v Nových Verneřicích bylo získáno mnoho nových členů, kteří zpočátku působili jako „odloučená četa“ Sokola v Duchcově a sokolští nadšenci chodili cvičit dvakrát týdně do Duchcova. Později povýšili své družstvo na samostatný odbor, poté si vypracovali stanovy a po jejich schválení svolali ustavující valnou hromadu samostatného Krušnohorského Sokola v Nových Verneřicích 6. 10. 1899. Členstvo tvořili většinou skláři z Welzovy sklářské hutě. Prvním starostou byl zvolen br. Josef Cacák, místostarostou br. Hynek Motýlek, náčelníkem br. Antonín Modrý a jednatelem br. Josef Purger. Už 24. 11. 1889 se konalo první veřejné cvičení s koncertem a první letní cvičiště bylo otevřeno 8. 6. 1890. Na počátku 90. let zahajuje činnost divadelní odbor Vlastmil, který poté často hrál ve prospěch místní Matice školské (před 130 lety byla založena i česká škola v Hrobě). V roce 1891 se vraceli domů z II. všesokolského sletu v Praze s novým spolkovým praporem. K velkému překvapení došlo na nádraží v Hrobě, kde jim na přivítanou zahrála německá kapela píseň „Kde domov můj“...

Slavnostní odhalení nového praporu, spojené s průvodem a veřejným cvičením, se konalo 23. 8. 1891. Při oslavě 5. výročí Sokola se do Verneřic 9. 9. 1894 sjeli zástupci sokolských jednot z Podkrušnohoří (jejich počet mezitím stoupl na 13) a uskutečnila se první ustavující valná hromada Sokolské župy Krušnohorské. Úřady ji však neuznaly, a tak se konala 24. 2. 1895 druhá ustavující valná hromada župy v Duchcově.

Byly však i velmi smutné chvíle v dějinách jednoty. Veřejná vystoupení mimo sídlo jednoty se setkávala s nenávistí a odporem německého okolí. V Mostě byli zadrženi policií 12. 6. 1894 bratři F. Štrobl (praporečník) a A. Zadražil (náčelník), při návratu z veřejného cvičení v Duchcově 21. 6. 1903 došlo k napadení účastníků policisty, kteří se vrhli na jejich vyšívaný prapor a rozsekali ho šavlemi... Poničený prapor si později vyžádalo Sokolské muzeum v Tyršově domě v Praze, ale dnes je tato památka bohužel stále nezvěstná... V roce 1908 uspořádal Sokol župní slet a v prosinci 1909 byl zakoupen hostinec, který byl „vlastní silou“ přestavěn na sokolovnu. V roce 1918 se sokolovna stala sídlem revolučního Národního výboru, do jehož činnosti se zapojili mj. bratři Jan Ševčík (starosta) a Josef Zadražil (místostarosta), mnozí sokolové se zapojili do čs. legií a v sokolovně byli za války ubyto-

váni židovští uprchlíci z Haliče.

Po vzniku republiky se sokolský život rozvíjel po všech stránkách i díky podpoře ochranitelky z Malostranského Sokola. Ve 30. letech převzali vedení jednoty většinou státní zaměstnanci ze sousedního Hrobu a proto byl přijat název Sokol Verneřice-Hrob. Velice dobře si mj. vedl lyžařský oddíl, který proslavil jednotu i župu na závodech ČOS i na přeborech Slovanského sokolstva. Verneřičtí sokolové si pořídili i nový prapor, který byl slavnostně odhalen 10. 8. 1924, ale i ten je rovněž stále nezvěstný... Místní sokolové následně vytrvali ve všech těžkých zkouškách pro Sokol i národ a nikdy nezradili své sokolské ideály i odkaz svých zakladatelů. ©

V KOTEROVĚ SLAVILI

Text: Jana Sobotová

Stoletá, ale rozhodně ne babička, tak bych charakterizovala T. J. Sokol Koterov, která letos 8. června oslavila 100. výročí od svého založení a 90. výročí postavení krásné sokolovny.

Oslava to byla jak se patří, organizátoři připravili pro příchozí výstavu v sále sokolovny, průvod Koterovem, prohlídku Pamětní místnosti arch. Františka Krásného a ve venkovním areálu slavnostní akademii. Tělem i duší příprav byli manželé Ivana a František Bartovští, smekám můj pomyslný klobouk nad jejich energií a láskou, která byla cítit při přípravách i v průběhu celé akce. Obdiv si samozřejmě zaslouží i všichni další, kteří přiložili ruku k dílu.

V sobotu 8. června ve 14.30 se začal řadit průvod na bývalém cvičišti na ostrově za mlýnem. Právě tady Koterovští nacvičovali na všesokolský slet v roce 1920 a do postavení sokolovny se tu konaly všechny sokolské akce, veřejná vystoupení, koncerty a divadlo. Slavnostní akademie byla zahájena dle programu v 15 hodin, mezi početnými diváky byla také celá řada významných hostů, například primátor města Plzně Mgr. Martin Baxa a starosta ÚMO Plzeň 2 Ing. Lumír Aschenbrenner. V rámci

programu se představili cvičenci, místní i hosté, v ukázkách sletových skladeb, a to současných i dávno minulých. Koterovští také připravili ukázkou cvičení žactva a rodičů s dětmi. V polovině programu byl požehnán nový slavnostní prapor, který za přispění mnoha dárců nechala jednota vyrobit. O svůj původní prapor Koterovští přišli při razii gestapa za druhé světové války a nikdy později se jej již nepodařilo nalézt. V rámci akademie starosta Sokolské župy Plzeňské br. Jiří Sobota a místostarosta ČOS br. Miroslav Kroc předali starostovi T. J. Sokol Koterov br. Františku Bartovskému stříbrnou medaili ČOS. 📍

GRATULACE S VERUNKOU

Text: Zdena Halouzková, Sokol 1, Prostějov

V letošním roce oslavovalo několik sokolských tělocvičných jednot župy Prostějovské svá stoletá jubilea. My, ženy z T. J. Sokol 1 Prostějov, jsme dostaly pozvání, abychom vystoupily na oslavách v Olšanech u Prostějova a v Čelechovicích na Hané. Připravily jsme si pro ně Ženobraní.

Skladbu jsme s velkou láskou nacvičovaly na slet a těžko jsme se s ní loučily. Do nácviku jsme se daly několik měsíců před pláno-

vanými oslavami, které se v obou jednotách konaly v červnu.

Sokol Olšany je domovskou jednotou naší župní jednatelky, která se postarala o jejich bohatý program a velkolepý průběh. Byl zastaven i provoz na silnici, zúčastnili se muzikanti, hasiči a všichni místní.

Sokolovna v Čelechovicích je nádherně opravená, je tam komfortní zázemí, místní sokolové jsou známí jako dokonalí organizátoři. Dokonce

jsme s nimi sázely památnou lípu!

Popis obou oslav by zabral polovinu celého časopisu. Chci ale napsat o naší Verunce (8). Její cvičení žákyň předcházelo nácvik Ženobraní v naší T. J. Sokol 1. Musela proto „čekat“ na svou maminku Lenku, která Ženobraní nacvičovala. Verunka se zapojila do nácviku a po celý rok zaskakovala za nepřítomné. Uměla to na několika značkách. V Praze si zacvičila svoje Noty, tam s námi na plochu nemohla.

Stoleté oslavy jsou však něco jiného! Verunka musí s námi! Lenka jí ušila šatičky kopírující náš úbor a Verunka obě oslavy s naprostým klidem odcvičila! Proto tento článek! Takovou Verunku určitě jinde nemají! To byla naše gratulace olšanským i čelechovským k jejich jubileu. 📍

NA PAMÁTKU MISTRA JANA HUSA

| Text: Sylva Novotná, starostka Sokola Velké Bílovice

V sokolském areálu Křástelka ve Velkých Bílovicích uctili 6. července sokolové župy Slovácké památku mistra Jana Husa. Sešlo se zde 93 sokolů, občané Velkých Bílovic i cyklisté, kteří byli ve Vel. Bílovicích na dovolené. Šest sokolů přijelo z župy Hanácké, dva z župy Máchalovy.

V letošním roce nešel průvod celým městečkem, trasa byla zkrácena. Šlo se z rozcestí - od Machovy studny. Chyběl jezdec na koni, který pravidelně nese státní vlajku, nahradil jej praporečník, bratr Jiří Osička. Vyšivanou repliku historického praporu T. J. Sokol Velké Bílovice hrdě nesl náš praporečník, bratr Jaroslav Paul. O vlajku

ČOS se postaral bratr Jiří Netolický z Telnice.

Po nástupu na plochu zazněla fanfára a státní hymna. Poté starostka jednoty přivítala přítomné, připomněla 150 let vstupu žen do Sokola (7 let od založení Sokola). Dále se ujala slova starostka župy Slovácké ses. Vladimíra Potůčková, která připomněla život a osud mistra Jana Husa.

Následoval kulturní program, který zahájil pěvecký soubor „Marijánky“ z Vacenovic, skladbu „Zacvičme si“ předvedly sestry ze Svatobořic. Odpoledne zpestřili tanečníci Vlasta a Petr svižným rock and rollem. Dvakrát zaujaly

krásným vystoupením mažoretky z Vlčnova, přijely i „Dámy z 30. let“ ze Svatobořic. Působivé byly rovněž country tance sokolek z Velkých Pavlovic. Program zakončila skladba „Princezna republika“.

Po programu byla zapálena hranice k uctění M. J. Husa, zazněla píseň „Když hranice vzplála, tam na břehu Rýna“. Pak již následovalo občerstvení, k tanci a poslechu vyhrávali harmonikáři –Jaroslav Baloun, Miroslav Jaborník a Miroslav Ondráček. ©

REKONSTRUKCE SOKOLOVNY NA JEDNIČKU

| Text: Martina Řehořová

Černošická sokolovna, která v letošním cvičebním roce prošla zásadní rekonstrukcí, se v sobotu 25. května poprvé ve své nové podobě představila veřejnosti.

V rámci stavebních prací byla budova z první republiky zateplena, vybavena novými rozvody elektřiny, vody, kanalizace a plynu, konečně vznikly důstojné šatny, sprchy a toalety, po kterých cvičenci už dlouhou dobu volali, a prostor se našel také pro dvě klubovny a novou tělocvičnu v podkroví. Součástí stavebních úprav

bylo i nové oplocení parkoviště se vstupní bránou.

O rekonstrukci v takovém rozsahu usilovala jednotka řadu let. Teprve v loňském roce se však podařilo dosáhnout na dotaci ministerstva školství ve výši 10 miliónů korun, která pokryla více než polovinu celkových nákladů stavby. Částkou 4,5 miliónu korun přispělo Sokolu také město Černošice, zbytek do výše 18 miliónů financovala jednotka z vlastních zdrojů, jež za tímto účelem deset let shromáždila, a z úvěru, který bude ještě přibližně deset let splácet.

Realizovaný projekt rekonstrukce vznikl jako již několikátý v pořadí. Tento poslední se připravoval zhruba rok, stavba sama pak probíhala od září 2018 do března letošního roku.

Velký dík si zaslouží zpracovatelé projektu z firmy Starý

a Partner s. r. o. pod vedením ing. Pavla Hrdiny, dále firma B&P Research s. r. o., která jednotě pomohla získat dotaci, stavební firma Meganom.cz, s. r. o., jež práce v neobyčejně krátkém termínu dokázala realizovat, i výbor jednoty v čele se starostkou Danou Pánkovou a hospodářkou Michaelou Dvořákovou. „Já osobně bych ještě jednou ráda poděkovala městu, že se tak jednoznačně postavilo za Sokol. Bez jeho finanční pomoci bychom nebyli schopni stavbu uskutečnit,“ zdůraznila starostka jednoty Dana Pánková. Ocenila rovněž všechny sportovce, kteří navzdory ztíženým podmínkám vydrželi cvičit „na stavbě“ a zachovali sokolovně přízeň.

Odměnou za ukázkovou spolupráci všech zúčastněných je moderní zázemí, které nyní černošická sokolovna sportovcům poskytuje, větší kapacita a nové možnosti využití pro veřejnost či další spolky. Jednota věří, že se od místních sponzorů podaří získat ještě prostředky na vybavení a ozvučení nově vzniklé tělocvičny. ©

SOKOLOVÉ V DORNBIIRNU

Foto Ivo Antušek

Po čtyřech letech se letos opět konal největší gymnastický svátek, který pravidelně pořádá Mezinárodní gymnastická federace (FIG) – Světová gymnestráda. Nechyběli na ní samozřejmě ani sokolové, kteří od znovuoobnovení Sokola nevynechali jediný ročník a kteří tvořili nejpočetnější část české výpravy (zhruba pět stovek z celkových 883 českých účastníků – vedle ČOS v ní byly zástupci ČGF a ČASPV). Podruhé

v historii hostil tuto gymnastickou přehlídku rakouský Dornbirn, kam se letos ve dnech 7. až 13. července sjelo přes dvacet tisíc účastníků ze 66 zemí z pěti kontinentů.

Světová gymnestráda měla být oficiálně zahájena v neděli průvodem všech účastníků. Tato část programu musela být ale z důvodu velmi nepříznivých bouřkových podmínek přeložena na středu, kdy ji živě přenášela televizní stanice

ORF. Zahajovací i závěrečný ceremoniál 16. světové gymnestrády se konal na Birkenwiesestadionu v Dornbirnu. Na výstavišti, které bylo centrem setkání všech účastníků, probíhala pódiová vystoupení a workshopy. Zde také byly informační stánky zúčastněných zemí. Hromadné skladby byly předvedeny na stadionu Casino v nedalekém Bregenzu.

V Dornbirnu se letos sokolové představili ve třech skladbách – „Spolu“ reprezentující Českou a Slovenskou republiku, „Borci“ a pódiová skladba „Pojďme nabarvit svět“. Kromě tří skladeb byla vybrána na vystoupení v Gala-programu skupina skokanů na trampolínách z T. J. Sokol Kampa. V tomto programu reprezentovala Českou republiku rovněž pódiová skladba ČGF „Techville“. Do Gala-programu jsou vybíráni jen ti nejlepší z celého světa a účast v něm je tedy velkou poctou.

Sokolskou účast v Dornbirnu přibližujeme alespoň několika fotografiemi.

Příští, 17. světová gymnestráda se bude konat od 6. 8. do 12. 8. 2023 v nizozemském Amsterdamu. 📍

ŽIVOT V SOKOLE V LÉTĚ NEUTICHA

I když počátkem prázdnin se sokolovny víceméně na dva měsíce vyprázdní, neznamená to, že sokolský život utichá. Konají se například různé turistické akce, především pak nastává čas sokolských letních táborů a sportovních soustředění. Bylo tomu tak i letos – dokládají to i zprávy dopisovatelů, z nichž některé přinášíme.

Hoštice

Sokol Pražský v Hošticích

Letos se konal již sedmý ročník letního tábora rodičů a dětí. Sešly se děti nové i děti, které se znaly z let minulých. Stejně tak jako ročníky předchozí, i druhý červencový týden se nesl pod taktovkou Dančí Absolonové, Renátky Krejčové a nové posily Míry Vrány.

Naším sportovním týdnem nás provázel Mach a Šebestová. Podívali jsme se s nimi do ZOO, na školní výlet, hledali ztracené brýle, bojovali se zákeřnými bacily nebo hlídali malého Petříčka. Od rána až do večera jsme měli nabitý program.

Naše ranní ptáčátka pravidelně vybíhala ještě před snídaní sbírat obrázky do skládaček. Dopoledne si pro nás připravovala Renátka výtvarné aktivity. Svá veděla jsme vystavovali na nástěnce, speciální lavici nebo lavičce, aby i ostatní měli příležitost je obdivovat.

Potom, co pracovaly naše ruce a hlavy, byl čas si zacvičit s Dančou. Po pěkném pozdravu se protáhli nejen děti, ale i rodiče. Běhali jsme, prolézali a přelézali obruče, skákali, cvičili na podložkách a někdy jsme i jako nářadí na cvičení sloužili vlastně my, rodiče. Byli jsme

skvělou překážkovou dráhou, držáky lan, obručí a dalšího nářadí, ale i při ruce, když bylo třeba podat pití nebo pofoukat bolístku.

Po cvičení umýt ruce a rychle na oběd, po obědě hřiště, koloběžky, kola nebo odpočinek.

Odpoledne další sportovní hry, soutěže, malování triček či dobrodružné stezky s úkoly. Později se děti sesedly kolem naší pohádkové babičky Renátky a poslouchaly pohádku. Rodiče znovu nazuli tenisky, navlékli legíny, kraťasy, trička a ještě pěkně posílili svoje svaly kruhovým tréninkem s Danou, během nebo jízdou na kolečkových bruslích.

V čase Večerníčku jsme se všichni scházeli u chatky, posedali si na připravené lavičky. Tereška rozezněla struny kytary, aby zahájila večerní pohádku písničkou „My jsme žáci 3. B“, děti dostaly obrázek k pohádce na den příští, poslechly si pohádku na dobrou noc, zazpívali jsme si a pak už honem do pelíšku.

A věřte nebo ne, na táboře se děly i zázraky. Poslední den jsme se vydali hledat poklad. Potom, co jsme prošli jednotlivá stanoviště a splnili všechny úkoly, jsme došli až ke kouzelnému sluchátku, které nám prozradilo, kde poklad najdeme. Nejdříve to ve sluchátku zašramotilo, zaskřípalo a potom se ozvalo poklad najdete..... Vydali jsme se na cestu, kterou nám sluchátku poradilo, plni očekávání. A povedlo se! Poklad jsme našli. Všechny děti tak získali nejen táborový poklad, ale i jedinečný zážitek ze setkání s kouzelným sluchátkem.

Gabriela Křivánková

Soustředění strážnických florbalistů

V počtu 20 dětí – hráčů florbalu oddílu mladších a starších žáků a 2 trenérů jsme se ve dnech 19.–23. srpna zúčastnili florbalového soustředění, jež se stejně jako v loňském roce konalo v Rekreačním středisku Trnava u Zlína.

Strážnice

Po pondělním příjezdu, nastoupení, ubytování a obědu jsme vyrazili k úvodnímu tréninku do haly v nedalekých Slušovicích. Tento trénink vedl Milan Veselý, florbalový trenér z FbC Aligators, bývalý člen Komise ligo- vých rozhodčí České florbalové unie. Pod jeho taktovkou jsme se věnovali tréninku a nácviku přesilových her.

Úterní dopolední trénink si vzali pod patronát někteří z našich dorostenců, kteří přišli s pestrou škálou cvičení, jež leckdy více než trénink florbalistů připomínala spíše dětské hry. Odpolední i oba středeční tréninky již byly v režii trenérského tandemu.

Čtvrteční den byl nabitý zajímavými návštěvami. Jako první dorazil Rostislav Kohút, jenž v uplynulé sezoně koučoval superligové mužstvo brněnských Bulldogs a v témže klubu léta působil jako šéftrenér mládeže. Rosta Kohút následně vedl oba naše čtvrteční tréninky.

Na jeho dopolední trénink navázal Jan Rambousek, kondiční a fitness trenér z Uherského Hradiště, jenž si pro nás nachystal déle než hodinu trvající sestavu cvičení zaměřených na posílení týmového ducha a vzájemné důvěry.

Po závěrečném tréninku v hale a návratu na pokoje na nás již čekal Jakub Gajda, specialista na funkční trénink z kyjovského Pohybového centra LR Fit, který si pro nás na závěr soustředění připravil pořádné protažení doplněné přednáškou o stravě a výživě sportovce. Program celého soustředění byl završen diskuzí s R. Kohútem, který během ní ochotně odpovídal na rozmanité dotazy hráčů.

Martin Blažek

Nejlepší tábor

Ríká se, že když je vám smutno, máte myslet na něco krásného,

veselého, příjemného... na něco, co vás zahřeje u srdce. Už několik dní se o to snažím. Stále si v hlavě promítám každý okamžik právě prožitého tábora. Myslím na všechny, kteří tábor prožívali se mnou. Na prima partu dětí, které se na tábor do rakouského Bürserbergu sjely ze Švýcarska, Rakouska, Malty i z Čech. Na všechny vedoucí, se kterými jsme společně vytvořili bezvadný tým. Na milé kuchařky a jejich senzační jídlo. Myslím na všechny hry, při kterých jsme zažili mnoho legrace. Na koupání v bazénu. Na celodenní program, který pro celý tábor připravili naši čtyři nejmladší vedoucí. Ráda vzpomínám na hry, do kterých jsme se mohli sami zapojit a změřit tak síly s dětmi. Na dva krásné celodenní výlety, při kterých jsme pokořili vrcholky hor Loischkopf, Mont Spitz a Shillerkopf. Na jahodové mléko v místní sýrárně. Koupání nohou v ledové vodě Kneippstelle. Myslím na všechna přátelství, která během tábora vznikla. Na všechny zážitky, které si dočím, uchovám v hlavě.

Za všechny krásné okamžiky, které jsme si z tábora odvezli, vděčíme župě Švýcarské, která tento sokolský tábor zaštiťuje, a všem vedoucím, kteří se podíleli na jeho organizaci.

Andrea Erbenová

Sokol Dvůr Králové n. L. o prázdninách

Královédvorský Sokol nezastavil svou činnost ani o prázdninách. První prázdninovou sobotu prožilo 24 královédvorských sokolů v Břasech na Rokycansku, kam směřoval výlet župy Podkrkonošské. V této vesnici prožil svá mladá léta parašutista Jiří Potůček, jehož sté výročí narození si účastníci připomněli. Naše děti a mládež držely čestnou stráž u Potůčkova pomníku a svým vzorným chováním na sebe upoutaly pozornost. Velkým zážitkem byla jízda v historických válečných vozidlech, ale i návštěva zajímavých míst v obci Břasy.

Následující sobotu se pak konaly pietní akce připomínající hrdiny protinacistického odboje

v našem kraji a ani zde jsme nechyběli. V obcích Bohdašín a Končiny se odhalovaly první sokolské Kameny zmizelých v Královéhradeckém kraji a naše krojovaná mládež ani zde nechyběla.

I v letošním roce se konal tábor na Ježkově, tentokrát na téma Harry Potter. V srpnu se vypravila královédvorská výprava na tábor v rakouském Bürserbergu. Chlapci si zajistili účast vítězstvím župních družstev v přeboru ČOS ve sportovní všestrannosti. Oblíbeného mezinárodního tábora se však zúčastnili i další královédvorští sokolové.

Již podruhé tábořily na Ježkově také seniorky. Ty si užily při svém týdenním pobytu pestrou paletu vyrábění, cvičení, her a dalších činností. Velmi zdařilý byl také táborák s programem, který všechny přítomné opravdu pobavil.

Královédvorští uspořádali pro své mladé sportovce také několik sportovních soustředění. 35 účastníků absolvovalo atletickou část soustředění, svá gymnastická soustředění měly také oddíly chlapců a dívek a nechybělo soustředění oddílu trampolín. Na konci prázdnin se několik chlapců zúčastnilo ještě gymnastického soustředění ve Vrchlábí a víkendového pobytu v gymnastické hale v Liberci.

Pavλίna Špatenková

Bürserberg

Dvůr Králové

Nasavrky

PESTRÝ TÝDEN SOKOLA V POHYBU

| Text: Alžběta Kujanová

V týdnu od 16. do 22. září se uskutečnil tradiční projekt Sokol spolu v pohybu, který propojuje jednoty z celé České republiky sportovními aktivitami všeho druhu. Letos se do projektu přihlásilo 141 jednot, které uspořádali v tomto týdnu 166 akcí. Protože je týden Spolu v pohybu začátkem cvičebního roku, může být využíván jako nábor nových členů díky otevřeným cvičebním hodinám, ale mnoho jednot svými sportovními akcemi otevírá novou sezónu při společných rodinných aktivitách, závodech, turnajích či výletech.

V brněnském Sokole Komín vyrazili na kanoe, ve Vratimově pořádali pravidelný Běh naděje na podporu výzkumu rakoviny. Ostrava Výškovice slavila 100 let od založení, v Dobřichovicích slavili 120 let a v Jilemnici, Rakovníku a Vysokém Mýtě dokonce 150. výročí. V Českých Budějovicích se konaly Seniorské hry, stejně tak v Sokole Pražském, v Syrovicích turnaj pétanque a v Moravských Knínicích tradiční závod Špalcykloboj v cyklistické zdatnosti dětí do 15 let.

Nejvíce jednot se ale zapojilo do testování zdatnosti nejen sokolů, ale i u veřejnosti. Testování probíhalo jak v rámci běžných cvičebních hodin, tak i jako doprovodný program při větších akcích, jako například při Tyršově Děčíně, a bylo určeno pro kategorie předškoláků, žactva, dorostu a dospělých a pro seniory. Každá z kategorií měla svoji vlastní baterii disciplín, ve kterých se vyzkoušela rychlost, ohebnost, síla a další pohybové schopnosti. V současné době se na Odboru všestrannosti ČOS sbírají výsledky a dávají se dohromady, aby bylo možné vytvořit jednotný výsledek a v ideálním případě i testy standardizovat. Mockrát děkujeme všem zúčastněným a všem těm, kteří nám pomohli otestovat Česko!

Praha-Tyršův dům

Nasavrky

Kutná Hora

Vlkov

Háj ve Slezsku

Spořilov

Brno Komín

Brno Komín

Háj ve Slezsku

Jilemnice

Kutná Hora

Dolní Kalná

Jihlava

Jihlava

Více podrobností o jednotách a jejich akcích můžete najít na <https://www.sokol.eu/obsah/5918/sokol-spolu-v-pohybu>

Některé jednoty uspořádaly při příležitosti týdne Spolu v pohybu program pro mateřské školky, které jsou zapojené v našem projektu pro předškolní děti „Svět nekončí za vrátky, cvičíme se zvířátky“, do kterého je v letošním ročníku zapojeno téměř 70 000 dětí, a zájemci stále přibývají.

V T. J. Sokol Nasavrky a Kutná Hora uspořádali menší akci pro předškoláky z místních školek, podle

fotek se všem dětem akce moc líbila. Odstartovala se také série větších workshopů pro školky, které budou pokračovat i nadále v letošním školním roce. V tomto týdnu se sportovní dopoledne pořádalo v Praze v Tyršově domě, v Plzni Na Roudné za pomoci župy Plzeňské, v T. J. Sokol Jihlava, v Pardubicích ve spolupráci se župou Východočeskou-Pippichovou a v Olomouci za podpory místního oblastního střediska. Workshopy měly program koncipovaný do tématu „Cesta kolem světa za 80 minut“, při kterém je provázela známá zvířátka z projek-

tu PD. Děti procházely jednotlivé světadíly a zkoušely si netradiční sportovní a pohybové aktivity s dopomocí sokolských cvičitelů. Do cestovních pasů dostaly razítko za úspěšné splnění úkolu a pak celá skupina odletěla za dalším dobrodružstvím. Celý program moderovaly cvičitelky a členky ze cvičitelského sboru RDPD ČOS.

Asi za vše mluví prohlášení od paní ředitelky jedné zúčastněné školky „Dobrý den, chtěla jsem Vám jen říct, že jsme neskutečně nadšení z akce v úterý. Děti prohlásily, že to byl jejich nejhezčí den v MŠ...“ ©

SOKOLSKÁ PLAVBA PO VLTAVĚ 2019

| Text: L. Kocmichová, metodik OV ČOS | Foto Marie Brunerová

V sobotu 21. září patřil Tyršův dům již tradičně vybranému sokolskému žactvu. Akcí „Sokolská plavba po Vltavě“ si připomínáme každý rok výročí narození zakladatele Sokola Dr. Miroslava Tyrše. Po slavnostním zahájení celé akce, kdy děti přivítaly na nádvoří Tyršova domu sestry starostka ČOS Hana Moučková a náčelnice ČOS Anna Jurčíčková, položili zástupci žactva ze župy Jana Podlipného za všechny účastníky květinu k Tyršovu pomníku a pomníku tří odbojů.

Dopolední program obsahoval cvičení a sportování na bungee trampolínách, překážkové dráze, lezecké stěně, lidském stolním fotbálku a střelbou na speciální branku. Účastníci si dále mohli zkusit luštění šifer a otestovat svoji zdatnost v náročném ARMY TESTU, který připravila a realizovala Armáda ČR.

Odpoledne se celá sokolská výprava přesunula do přístaviště u Rašínova nábřeží, kde čekal historický parník Vltava. Plavba v krásném počasí s odborným komentářem bratra Michala Buriana, vzdělavatele ČOS, zanechala v účastnících krásný zážitek. Večer v tělocvičně proběhlo vyhodnocení ARMY TESTU a předání ocenění. Následovala tombola a závěr celé akce. Po oficiálním ukončení si ještě děti se svým doprovodem mohly jít zaplavat do bazénu Tyršova domu.

Děkujeme všem dobrovolným organizátorům za zdárný průběh akce a těšíme se na příští „Plavbu“. ☺

SOKOL GRAND PRIX V BASKETBALE

O víkendu 7.–8. září se v Sokole Pražském v Žitné ulici uskutečnil mezinárodní turnaj v basketbale Sokol Grand Prix. K pořádajícímu týmu ze Sokola Pražského se připojili další tým z Prahy, Basketbalová škola Tygří Praha, a dva mezinárodní soupeři – Inter Bratislava ze Slovenska a KK Petrovgrad ze Srbska. Turnaj je dlouhodobě zařazen mezi Významné soutěže ČOS, letos se konal již 14. ročník.

Během víkendu se odehrálo šest utkání, na které si našlo cestu i velké divácké zastoupení. Pro týmy z Česka se jednalo o první zápasy na začátku

nové sezóny. Zejména domácí Sokol Pražský má co zlepšovat.

Během hry jsme mohli vidět pohledné akce jako Alley oop (nahození míče na smeč) nebo povedené střely za 3 body. Za tyto akce by se nemuseli stydět ani basketbalisté v daleké Číně, kde se právě odehrávalo mistrovství světa a čeští basketbalisté si na něm vedli dobře.

Výsledky turnaje:

BŠ Praha – KK Petrovgrad 60:81
Sokol Pražský – BK Inter Bratislava 57:78

Sokol Pražský – KK Petrovgrad 72:78

BK Inter Bratislava – BŠ Praha 94:81

KK Petrovgrad – BK Inter Bratislava 52:85

Sokol Pražský – BŠ Praha 67:72

Konečné pořadí:

1. BK Inter Bratislava
2. KK Petrovgrad
3. BŠ Praha
4. Sokol Pražský

Z pohledu sokolů se nejednalo o dobrý vstup do sezóny, a tým zjistil, že má ještě na čem pracovat. Nicméně se jednalo o dobrou konfrontaci s mezinárodním basketbalem, za který jsme moc rádi. 📍

PŘEBOR ČOS V MALÉ KOPANĚ

Foto: Karel Fiala

Vítěz kategorie nad 40 let Sokol Letkov

V sobotu 27. 7. hostila letkovská aréna futsalisty z Čech, Moravy i Slovenska na přeboru České obce sokolské v malé kopané. Již 29. ročník měl velice kvalitní obsazení. Hrál se v kategoriích do 40 (5 družstev) a nad 40 let (4 družstva) systémem každý s každým 2x 13 minut jeden zápas. Většina ze 17 utkání byla velice dramatická.

Skupinu mladých rozhodl nelítný souboj domácího Sokola Letkov a týmem Sklo a střepy. Ještě v poločase Sokol vedl 1:0, až drtivý závěr přehoupl česko-slovenský tým ve svůj prospěch a zvítězil 2:1. Druhé místo, stejně jako vloni, patřilo Bedně Praha, která měla skóre o 1 gól horší než vítěz Sklo a střepy. Třetí

skončil Sokol Letkov hlavně zásluhou famózního brankáře Josefa Víta (Zelí).

Skupina nad 40 let se hrála na pohodu. V tomto věku si každý váží, že může ve zdraví kopat do míče a hlavně se potká s kamarády. Místní Sokol dokázal, že má kompaktní celek. Vyhrál turnaj bez ztráty květinky. Ostatní mužstva neměla hráče na střídání, a tak se doslova „utavila“. Hrál se s pěti hráči v poli, ale vydržet 2x 13 minut, to pořadatelé přehnali...

Poháry od firmy JTF Partnership přebrala první tři mužstva i nejlepší jednotlivci.

Sokol Letkov již připravuje turnaj mládeže, který se uskuteční 7. 12. 2019 v hale v Rokycanech u zimního stadionu. 📍

ATLETICKÉ DOSTAVENÍČKO V OPAVĚ

Text: Jiří Lesák

Na Tyršově stadionu v Opavě se v sobotu 17. srpna konala Významná soutěž ČOS – již 69. ročník Velké ceny Sokola Opava v hodů oštěpem. Závody na atletické dráze zahájil sprint žactva na 60 m. Hlavní program od 17 hodin představil špičkové atlety domácího Sokola v konkurenci vynikajících atletů z Polska, Slovenska a z Ukrajiny.

Běh na 400 m i 800 m žen vyhrála domácí Vendula Hluchá, sedmá nejlepší půlkařka z mistrovství Evropy do 22 let. Běh na 400 m mužů vyhrál brněnský Tomáš Vystrk časem 48,61 s před domácím Adamem Smolkou v čase 49,53 s. V běhu na 1500 m vyhrál vítkovický Lukáš Symerský v čase 3:53,40 min. před domácím Vítkem Palzerem (4:06,25min) a slovenskými mílaři z Žiliny a z Kysuckého Nového Města. Atleti z Ukrajiny ozdobili horizontální skoky a sprinty. V dálce vyhrál Michail Djakiv z Kyjeva výkonem 695 cm před vítkovickým Janem Waldhauserem (691 cm) a domácím talentovaným žákem Pavlem Halátkem (670 cm). V trojskoku také Michail Djakiv z Ukrajiny výkonem 14,94 m před polským skokanem Adrianem Olszewskim, který dal 13,92 m. V dálce žen Adéla

Luzarová z Vítkovic vyhrála výkonem 556 cm. Sprinty na 100 m i 200 m mužů vyhrál vítkovický Vojtěch Kolarčík výbornými časy 10,90 s a 22,12 s. Druhý byl vždy ukrajinský sprinter Valentyn Diravka v časech 11,07 s a 22,40 s. Třetí na 200 m byl domácí dálkař Pavel Halátek v čase 22,64 s.

V oštěpu i v kouli žen vyhrála Jarmila Jurkovičová z Kladna výkony 51,86 m a 11,82 m. V oštěpu mužů vyhrál v souboji domácích členů ligového družstva mužů Otakar Záruba, hodem dlouhým 52,72 m, před Janem Holcem, který hodil 51,96 m. Tyč mužů vyhrál Jiří Kadla z Val. Meziříčí zdařeným prvním pokusem na výšce 460 cm, před domácím Jakubem Holkem, který dal 440 cm. Tyč žen vyhrála Zuzana Šustáková výkonem 325 cm.

V žákovském sprintu na 60 m vyhrál opavský Vítězslav Tampa v čase 7,71 s a u dívek ve stejném čase 8,51 s byla první Markéta Bugárová ze Slezanu, druhá byla tyčkařka i sprinterka Sokola Opava Amálie Šteyerová. Pro družstvo mužů a žen Sokola Opava to byla dobrá příprava před posledním ligovým kolem a hlavně před baráží o atletickou extraligu. 📍

SOKOLSKÉ GYMNASTICKÉ MLÁDÍ ÚSPĚŠNĚ NA MČR

Text: Petr Syrový

V hale Sokola Brno I se 15.–16. června konalo mistrovství ČR ve sportovní gymnastice mládežnických družstev a jednotlivců chlapců. Zúčastnilo se ho 201 závodníků z 30 oddílů v kategoriích nejmladší žáci (74), mladší žáci (60), starší žáci (57) a dorostenci (10). ČOS byla zastoupena 94 závodníky v 21 družstvu z celkového počtu 40 družstev z 9 oddílů, nejpočetnější zastoupení měly oddíly Sokola Brno I – 20 a Sokola Praha Vršovice – 18 závodníků.

Také výsledkově se sokolští borci neztratili, družstvo Sokola Brno I vybojovalo ve starších žácích mistrovský titul, 3. byl Sokol Kolín, v mladších žácích zvítězilo družstvo Sokola Zlín před 2. Sokolem Kladno, v nejmladších žácích zaujali 3. příčku gymnasté ze Sokola Praha Vršovice.

V individuálních šestibojích byl ověnčen mistrovským titulem mladší žák Milan Jaroš (Zlín), druhá místa obsadili mladší žák Marek Krátký (Praha Vršovice), starší žák

Jakub Šmolík (Kladno), dorostenec Dalibor Kulle (Rokycany) a bronzovou medaili přidali mladší žák Marek Šik (Kladno), starší žák Tomáš Kalinič (Brno I) a dorostenec Mario Mihál (Poděbrady).

Všichni závodníci i pořadatelé zaslouží poděkování za přípravu a závodníci blahopřání k dosaženým výsledkům, které je jistě povzbudí do dalších tréninků a závodů. 📍

SOKOLSKÉ ŠACHOVÉ LÉTO

Začátek prázdnin je každoročně spojen s populárním šachovým festivalem O pohár města Klatov – Unileasing Open. Letos ve dvou hlavních turnajích bojovalo 9 dní celkem 219 šachistek a šachistů o pohár pro vítěze a o mnoho dalších finančních i věcných cen v celkové hodnotě přes 100 000 Kč. Kromě hlavních turnajů A a B pořadatelé nabídli zájemcům celou řadu doprovodných turnajů.

V polovině července se pak v Bezměrově uskutečnil, za hojně sokolské účasti, Šachový festival mládeže. Pro hráče bylo připraveno celkem šest turnajů, kterých se celkem zúčastnilo 227 hráčů z celé České republiky, Slovenska, Polska a Mongolska.

O pohár města Klatov

Celkem 82 borců včetně jednoho velmistra a 4 mezinárodních mistrů bojovalo v hlavním turnaji A – VOZP Open o co nejlepší umístění a pohár pro vítěze. Ten si nakonec z Klatov po zásluze odváží Josef Havelka z OAZA Praha, který se se ziskem 7 bodů osamostatnil na 1. místě. S půlbodovou ztrátou vybojoval stříbro Jan Rubeš z Teplíc a bronz putuje do Jičína zásluhou 16letého Petra Špreňara. Nejlepší ženou turnaje A se stala Olga Dvořáková, seniorem Ivan Hausnerva, cenu pro nejlepší družstvo získala OAZA Praha.

Pouze půl bod „přenechal“ v turnaji B – Bazar Běšiny Open svým soupeřům první nasazený Jan Kastner z Dobrovic, který tak zcela suverénně potvrdil roli hlavního favorita turnaje a po zásluze se může radovat z vítězství. Se svým výkonem byli určitě spokojeni až už stříbrný, teprve třináctiletý, Petr Souček z Unichessu, nebo klatovský hráč Vlastimil Bouček, který obsadil místo třetí. Cenu pro nejlepší ženu získala Anna Vavřínková z Brna, vítězem mezi seniory se stal Jiří Jirásek (Slovan Jirkov) a soutěž družstev opanoval ŠK Dvorec.

Turnaj se léta hraje jako Přebor ČOS v šachu mužů a žen. V kategorii mužů se přeborníkem stal Matyáš Zeman z Tábora před Josefem Juřkem z Vyšehradu a Matoušem

Eretem z domácího Sokola Klatovy. Mezi ženami zvítězila Dorota Veverková z Tábora před klatovskou Anežkou Novou.

V kategoriích open, senioři a mládež se konal doprovodný turnaj v rapid šachu. V turnaji rapidu (Teplárna Klatovy Open) zvítězil Petr Špreňar před Matyášem Zemanem a Filipem Holým, v turnaji mládeže (Kola Klatovy Open) pohár pro vítěze získal Benedikt Chmelík z Písku a mezi seniory (Auto Nejdler Open) se radoval Richard Jerman z Kladna.

Vítězem turnaje v bleskovém šachu – Airweb Open se stal Matyáš Zeman z Brna před Petrem Hollanem z OAZA Praha a GM Petrem Neumannem (Český lev Kolečovice)

Šachový festival mládeže

Šachový festival mládeže v Bezměrově začal v pondělí 15. července turnajem E Open FIDE rapid. Celkem se zúčastnilo 41 hráčů. Turnaj ovládl František Vrána (Staré Město) se 6 body. Na druhém místě skončil Josef Mudrák (Slavia Kroměříž) s 5,5 bodem. Stal se tak okresním přeborníkem. Na bronzovém stupínku pak skončila Zdeňka Vránová (Staré Město), 5 bodů. Skvělého výsledku dosáhl domácí Dominik Večeřa (Sokol Postoupky), který obsadil s 5 body celkové šesté místo. To stačilo k zisku stříbra mezi dorostenci i v okresním přeboru Kroměříž. Bronz mezi dorostenci bral Adam Vylíčil (Sokol Postoupky). Stříbro mezi ženami vybojovala Julie Řezáčová a bronz Lucie Vaňharová (obě Sokol Postoupky).

V úterý 16. července pokračoval festival dvěma rapidovými turnaji pro mládež. Turnajem C do 15 let a turnajem D do 11 let. V turnaji C do 15 let startovalo celkem 28 hráčů. Zvítězil jasný favorit Vlastimil Babula ml. (Staré Město) s plným počtem 7 bodů. Zato na druhém místě došlo k velkému překvapení. To totiž vybojoval polský hráč Maciej Malik (Katowice) s 5 body. Stejněho počtu bodů dosáhl třetí Dominik

Večeřa (Sokol Postoupky). Převahu v této kategorii potvrdili hráči Sokola Postoupky dalšími umístěními v první desítce. Mezi dívkami zvítězila Klára Spáčilová (Staré Město) před Taťánou Nesporou (ŠK Zábřeh, obě 4 body) a Petrou Macháčkovou (Staré Město).

V turnaji D do 11 let startovalo 35 hráčů. Zde byly nejlepší dvě dívky. Turnaj vyhrála Linda Slívová (ŠK Teplice) před Beátou Březíkovou (ŠK Vinary, obě 6 bodů). Zlato v kategorii chlapců bral Kiril Stašok (Loko Brno, 5,5 bodu). Z obou turnajů se započítávaly body do soutěže družstev. Pohár pro vítěze si odneslo družstvo ŠK Staré Město. Stříbrnou příčku obsadili hráči Sokola Postoupky a bronzovou hráči Agentury 64 Grygov.

Šachový festival mládeže pokračoval od středy 17. července do neděle 21. 7. dalšími dvěma turnaji. Byly to dva hlavní turnaje A FIDE Open do 13 let a B FIDE Open turnaj. Obou turnajů se dohromady zúčastnilo 87 hráčů z ČR, Slovenska, Polska a Mongolska.

V přeboru ČOS zvítězila Julie Řezáčová, před Matyášem Řezáčem a Adamem Vejtasou (všichni Sokol Postoupky).

V Krajském přeboru Zlínského kraje do 15 let zvítězil Bayarjavkhan Delgerdalai (ŠK Staré Město, 4,5), před Jakubem Mařákem (ŠK Zlín) a Adamem Vylíčilím (Sokol Postoupky). V přeboru ČOS pak zvítězil Adam Vylíčil, před Dominikem Večeřou a Tomášem Danielem Kubínem (všichni Sokol Postoupky).

Posledním turnajem festivalu pak byl páteční bleskový turnaj. Ten se hrál vůbec poprvé a získal poměrně slušnou účast 36 hráčů. ♁

ATHÉNSKÝ ŠPLH V NOVÉM MĚSTĚ NAD METUJÍ

| Text: Martin Mach, ředitel závodu

Na Husově náměstí v Novém Městě nad Metují se v sobotu 29. června konal již XV. ročník výjimečných závodů ve šplhu na čtrnáctimetrovém laně „Velká cena Nového Města nad Metují v athénském šplhu“. Záštitu nad tímto závodem pořádaným Tělocvičnou jednotou Sokol Nové Město nad Metují převzalo již tradičně město Nové Město nad Metují.

Za jasného a teplého počasí vidělo publikum čtrnáct závodníků, kteří úspěšně anebo neúspěšně zkoušeli

vyšplhat bez přírazu po laně do výšky 14 m. Devět borců tuto extrémní výšku vyšplhalo. Z vítězství se radoval několikanásobný vítěz Štěpán Muchka z T. J. Sokol Mladá Boleslav, který vyhrál v čase 15,29 s. Na druhém místě skončil Patrik Valut z klubu Sokol Praha-Libeň v čase 16,03 s, na třetím místě v čase 16,65 s se umístil Martin Vacek ze Sokola Libčice nad Vltavou. Domácí závodník Martin Matěj skončil na pátém místě v čase 20,23 s.

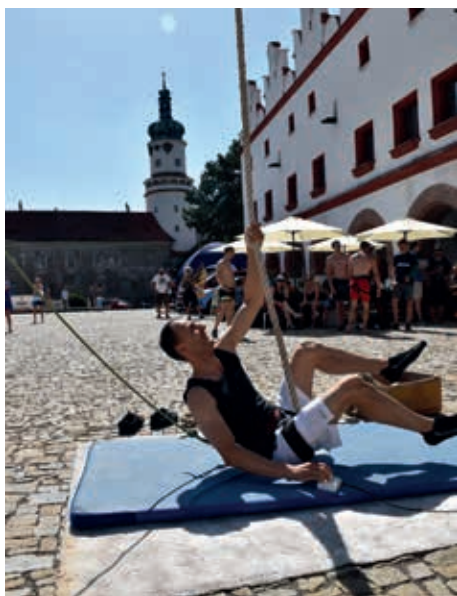
V první části programu diváci viděli závody dívek a chlapců na

třímetrovém laně, kde v chlapcích zvítězil Matěj Holan z klubu T. J. Sokol Dvůr Králové nad Labem s časem 6,97 s a v dívkách Anežka Holanová z T. J. Sokol Dvůr Králové nad Labem s časem 5,54 s. Závody dorostenců na laně dlouhém čtyři a půl metru vyhrál Antonín Mostecký ze Sokola Dvůr Králové nad Labem s časem 5,84 s. V kategorii dorostenky a ženy nejrychleji vyšplhala na stejné dlouhém laně (4,5 m) Veronika Szabóová ze Sokola Poděbrady s časem 5,63 s. V závodech pro veřejnost na čtyři a půl metru dlouhém laně zvítězil Josef Vrábel z klubu ASPV Nové Město nad Metují s časem 4,74 s.

Na závěr proběhl exhibiční závod na laně dlouhém dvacet metrů. Jediným úspěšným závodníkem byl Štěpán Muchka, který v čase 34,54 s tuto extrémní výšku vyšplhal. Ostatních šest závodníků bylo neúspěšných. Nejbližší k této metě měl Patrik Valut, kterému chyběl necelý jeden metr. Program závodů obohatilo vystoupení taneční skupiny Shine and Shadows z DDM Nové Město nad Metují se skladbou Slepíčky.

Tento unikátní závod by se nemohl konat bez podpory dalších partnerů a sponzorů, kterým všem děkujeme. Akce se uskutečnila za finanční podpory Královéhradeckého kraje. ©

Štěpán Muchka, start vítěze

Anežka Holanová, TJ Sokol Dvůr Králové

VZPÍRÁNÍ: JUNIORSKÝ VICEMISTR JE ZĚ ZLÍNA

| Text: Jaroslav Janeba

Vzpěračská škola Oty Zaremby v Horní Suché u Havířova byla pořadatelem MČR juniorů do 23 let. Zlínští vzpěrači ze Sokola Jižní Svahy Zlín-5 uspěli a přivezli vicemistra ČR. Stal se jím Dominik Šesták v hk do 67 kg, Dominik při tělesné hmotnosti 66,90 kg zvládl 217 kg. Stejný výkon dosáhl také mistr ČR Patrik Baláž z SKVOZ Horní Suchá, ale podle nových pravidel dosáhl výkon

dříve a proto zvítězil. Druhý zlínský borec Pavel Jančík, v hk. do 81 kg při hmotnosti 79,40, zvládl tentokrát pouze 229 kg, což mu stačilo jenom na čtvrté místo. Lukáš Hofbauer v hk. do 89 kg zvládl 237 kg, ale jelikož nezvládl rozhodující závěrečný pokus 134 kg v nadhozu, který by mu zajistil bronzovou příčku, skončil pátý. Dominikovi blahopřejeme a ostatní se příště musí více koncentrovat. ©

ŠPLH NA LANĚ JE ZPĚT!

Text: Petra Koubová | Foto: Tomáš Filip

Kdo by si nepamatoval šplh na tyči a na laně z dob, kdy chodil na základní nebo střední školu. Málokdo ale ví, že se ve šplhu na laně i závodí a Česká republika v tomto sportu dominuje. To se potvrdilo i počátkem letošního roku na otevřeném světovém poháru „Rope Climb X” v Nizozemsku, kde početná česká výprava (povětšinou z řad členů Sokola) ovládla výsledkovou listinu a získala prvenství jak v mužské, tak v ženské kategorii.

Nizozemští organizátoři Mud Masters připravili kromě klasické disciplíny šplhu na 8 m bez přírazu také šplh na 30 m volným stylem. To je velmi extrémní vzdálenost, kterou z celého startovního pole vyšplhali všehovšudy tři závodníci, z toho dva čeští. Ženy šplhaly bez přírazu 5 m.

Závod na 8, popř. 5 metrů se po vzoru mistrovství České republiky (a dalších českých závodů) konal v nákupním centru v Utrechtu. K dispozici byla hrazda i krátké, přibližně dvoumetrové, lano na rozcvičení. Závodní lano bylo ukotveno na věži z lešení přímo mezi obchody a upoutalo tak pozornost nemála kolemjdoucích. Poprvé v historii se šplhalo na těchto „krátkých” vzdálenostech s jistěním za pomoci celotělového úvazku a horolezeckého lana.

Ženskou kategorii ovládla Veronika Szabóová z T. J. Sokol Poděbrady, úřadující mistryně ČR ve šplhu, a s časem 7,12 s utekla svým nejrychlejším nizozemským konkurentkám o více než dvě sekundy. V mužské kategorii se mezi 30 závodníky představilo devět českých. Od začátku favorizovaný Aleš Novák z T. J. Sokol Šternberk dostal svým kvalitám a získal první místo s časem 6,10 s, druhým se stal Patrik Valut z T. J. Sokol Libeň s časem 6,68 s a třetí místo s časem 6,80 s obsadil Martin Trnka původem z T. J. Sokol České Budějovice – Čtyři Dvory, úřadující mistr ČR ve šplhu.

Druhý den se závod na 30 metrů volným stylem odehrával v Amsterdamu, ve venkovním areálu půjčovny

Česká výprava v Nizozemsku

plošin pro výškové práce. Lano bylo zavěšeno na impozantně vysokém reklamním bigboardu tyčícím se nad jinak rovinatým okolím a informujícím o nadcházející akci. Ženská kategorie se hodnotila dle vyšplhané výšky. Nejvýše se dostala Sanne Roojimans, a sice do výšky 22 metrů, následovala Kristel van Elderen s 20 metry a do nejlepší trojice se vešla i Veronika Szabóová. V mužské kategorii zvítězil Martin Trnka (Sokol České Budějovice – Čtyři Dvory, čas 65,60 s).

Celkového pořadí v součtu obou disciplín:

Ženy: 1. Veronika Szabóová (Sokol Poděbrady), 2. Sanne Roojimans, 3. Kristel van Elderen

Muži: 1. Martin Trnka (Sokol České Budějovice – Čtyři Dvory), 2. Štěpán Muchka (Sokol Mladá Boleslav), 3. Patrik Valut (Sokol Praha Libeň)

Šplh u nás

Od obnovení šplhu na laně jako samostatné sportovní disciplíny v České republice uběhlo již více než 25 let. Nadšenci ze Sokola Příbram tehdy v roce 1993 uspořádali závod ve šplhu s názvem „Memoriál Bedřicha Šupčíka”, kterým se odkazovali na gymnastu a sokola Bedřicha Šupčíka a jeho úspěch na letních olympijských hrách v Paříži v roce 1924, kde získal první zlatou olympijskou medaili pro Československo. Bylo to právě ve šplhu na laně. Do 8 metrů vyšplhal bez přírazu nohou za 7,20 s.

Šplh si v průběhu času získal své příznivce a svou základnu rok od roku rozšiřuje. Pravidelně se koná přibližně 8–10 závodů (tzv. velkých cen), kde je možné se nominovat na mistrovství ČR které je už od roku 2002 vrcholem každé sezóny. Tradičních „8 metrů bez přírazu” se stalo standardní disciplínou pro mužskou kategorii, ovšem

časy se posunuly hluboko pod Šupčíkův čas. Nejrychlejší čas a zároveň světový rekord má již od roku 2009 neuvěřitelnou hodnotu 4,87 s a jeho držitelem je Aleš Novák z T. J. Sokol Šternberk. Na 8metrovém laně šplhají také závodníci kategorie masters (nad 50 let). Na laně dlouhém 4,5 metru závodí ženy a dorostenci. Kromě klasických délek je možné vidět čas od času závod na 14 a 20 m. Většina závodníků pochází ze sokolských jednot nebo gymnastických klubů. Unikátem je pražský klub SŠK Pales-tra, který je zaměřen čistě na šplh a udává směr této sportovní disciplíny.

Šplh ve světě

Kromě mezinárodních olympijských her se šplh na sportovní scéně objevoval převážně v rámci národních závodů v USA, víceméně od vyřazení šplhu z olympiády až do 70. let.

Dnes šplh přetrvává jako tradiční tréninkový doplněk pro gymnasty i gymnastky po celém světě, ale začíná se objevovat i v ryze moderních sportovních aktivitách, např. v rámci crossfitových her, překážkových běhů typu Spartan Race nebo překážkových tras jako je Ninja Factor, což napomohlo i rozšíření šplhu do posiloven a tělocvičen.

Do letošního února jediný mezinárodní postrevoluční závod ve šplhu s českou účastí se uskutečnil ve Francii v roce 2007. Čeští borci na něm ukázali svoje kvality a v konkurenci 200 závodníků se rozhodně neztratili. V závodě na 10 m byl Štěpán Muchka druhý, Aleš Novák čtvrtý. Všechny ohromil Luboš Kopecký, který 10 metrů v pohodě vyšplhal, ačkoliv mu tenkrát bylo 73 let! V závodě na 15 i 20 m zvítězil Aleš Novák v dodnes rekordních časech. 📍

RODÍ SE NOVÁ TRADICE: SOKOLSKÝ BĚH REPUBLIKY

| Text: Marek Brodský | Foto: Marie Brunerová

Vběhnout do druhé stovky věku naší země, a to doslova, to si dali za cíl organizátoři nového běžeckého projektu s názvem Sokolský běh republiky. Konat se bude každoročně na výročí založení Československa 28. října. Organizátoři 1. Sokolského běhu republiky se ve středu 18. září sešli v Tyršově domě, aby potvrdili, že jsou na letošní závody připraveni. Tradice založena!

Sokolský běh republiky se letos poběží v Praze, Děčíně, Lomnici nad Popelkou, Bedřichově, Syrovicích, Kamenici u Jihlavy, Jedovnicích, Milovicích, Babicích nad Svitavou a zřejmě i v dalších městech. Jeden běh se dokonce uskuteční i v americkém Portlandu!

„Že spojení Sokola a našeho státu je stále živé, ukázal i nesmírně pozitivní ohlas na XVI. všesokolský slet 2018, který se konal v rámci oslav 100. výročí založení Československa. Nápad na uspořádání Sokolského běhu republiky mi tak připadal zcela logický. Kdo jiný by měl slavit založení naší republiky, než sokolové, kteří při něm hráli klíčovou roli. A jak jinak, než pohybem. Chtěli jsme, aby se běh stal tradicí, a zde se přímo nabízelo, aby se 1. ročník konal u příležitosti 101. výročí republiky,” vysvětlila starostka ČOS Hana Moučková.

Nápad oslavit vznik republiky pohybem ovšem není v sokolské historii úplně první. Přesně před sto lety, při příležitosti prvního výročí vzniku Československé republiky, připravili sokolové do té doby nevídanou sportovní akci. Krátce poté, co se s jejich zcela zásadním přispěním podařilo vybojovat hranice nového státu, se rozhodli připomenout si nejvýznamnější státní svátek způsobem, který umožňoval účast co největšího počtu sokolů a sokolek z měst i z venkova. Vznikl tak tzv. rozestavný běh 28. října. Dnes bychom ho patrně nejspíš mohli přirovnat ke štafetě s olympijskou pochodní, která se před každými hrami

Společná fotografie organizátorů a zástupců pořadatelů jednotlivých, již přihlášených běhů na společné pracovní schůzce v Tyršově domě 18. září

pořádá od roku 1936. Místo ohně ale běžci v říjnu 1919 nesli pozdravným poselstvím prezidentu Masarykovi. Na tratích měřících celkem více než 1 700 km startujících v sedmi městech s cílem v Praze se tehdy vystřídalo přibližně 8 500 běžců.

Národní hrdost chtějí organizátoři podpořit i nyní nově vzniklým projektem. Ten se za podpory Sokola bude konat na několika místech. Již ke konci září bylo přihlášeno devět závodů po České republice a jeden v USA. V několika dalších městech se čeká už jen na vyřízení posledních organizačních záležitostí.

Všechny závody, které budou mít délku 5 až 10 kilometrů, odstartují přesně v 14.30 hodin. Řadě z nich ovšem budou předcházet ještě

dětské běhy. Největší akcí bude pražský běh se zázemím v Tyršově domě na Malé Straně. Zhruba tisícovka účastníků v národních barvách následně vyběhne do Petřínských sadů.

„Z časových důvodů jsme letos oslovili jen jednoty, o kterých jsme věděli, že mají zkušenosti s organizováním tohoto druhu akcí, například Olympijského běhu. Reakce byla velmi pozitivní, nápad se strašně líbil, i když pochopitelně mnoho oslovených už nemělo sílu se letos do podniku pustit. Věřím, že příští rok bude běhů mnohem více,” dodal ředitel kanceláře České obce sokolské Marek Tesař.

Bližší informace o místech konání a registraci najdete na www.behrepubliky.cz.

PRÁZDNINOVÁ ŠKOLA POHLEDEM ÚČASTNICE

Text: Anna Sajdoková, účastnice prázdninové školy

Prázdninová škola mladých pomahatelů se konala od 29. 6. do 5. 7. v Tyršově domě. V průběhu jsme se naučili dopomoci pro pokročilé, ale i základní cviky. Utvořili jsme si zde nová přátelství, dozvěděli se o historii Sokola, jaké hodnoty jsou pro nás sokoly důležité, a hlavně jsme zažili týden plný skvělého programu.

První den jsme se ubytovali a hraním seznamovacích her jsme se více poznali. Další den jsme začali akrobatickou přípravou. Zde jsme si osvojili dopomoc pro kotoul vpřed, kotoul vzad, hvězdy, stojky,

rondáty a také různá zajímavá zpevnovací cvičení. Měli jsme možnost si všechny cviky vyzkoušet.

Během celé prázdninové školy jsme poznávali netradiční sporty. Například jsme si zahráli jeden z druhů lakrosu – interkros a typický britský sport – kriket. Dva podvečery jsme strávili v bazénu. Zahráli jsme si vodní pólo, plavali jsme různé plavecké styly včetně motýlka. Obzvláště zajímavým pro mě byl aqua aerobik, který jsem zkoušela poprvé.

Dalším velkým bodem programu byla gymnastická průprava. Používali jsme všemožné druhy náradí, dopomáhali jsme si navzájem a při všem nás vedli zkušení lektori.

Nejenom pohybem živ je sokol, a tak jsme měli i přednášku o sokolství od Pepy Kubišty. Co je projekt Sokol 2030? Čeho chceme docílit? O tom nám přednášel Michal Charvát.

Pro mě nejzajímavější hra byla simulační cirkus, kde jsme si

ozkoušeli v praxi první pomoc. Jak zastavit krvácející ránu? Co dělat, když je něčí život v ohrožení? Vše jsme si mohli vyzkoušet na vlastní kůži a poté zpětně vyhodnotit, co se nám povedlo a co jsme měli udělat jinak.

Ve středu jsme vyrazili na výlet poblíž Černošic. Jeli jsme na paddleboardech po řece Berounce. Bylo nádherné počasí a my si užívali chvíle relaxace a dovádění v teplé vodě. Večer jsme zakončili den písemnými testy. Mladší z nás psali testy na pomahatele, starší na cvičitele III. třídy. Naše znalosti tak byly ověřeny a my se další den mohli zúčastnit i praktických částí zkoušek.

Závěrem, prázdninová škola je skvělou příležitostí vyzkoušet si nové sporty a naučit se vést ostatní. Je to místo, kde každý najde něco, co ho baví. V budoucnu teď máme možnost předávat naši právě nabytou znalost dál, cvičit zdravě, obměňovat aktivity a docílit toho, že děti bude cvičení bavit. ☺

KNIHOVNIČKA KNIHY, KTERÉ STOJÍ ZA TO MÍT

Pohádkové cvičení nejen pro předškoláky

Jak zábavně zapojit děti do cvičení? Zkuste to jako zkušená cvičitelka a školitelka Hana Volfová, která využívá pohádky

a pohádkové postavy ve svých lekcích pro všestrannou pohybovou přípravu předškolních a mladších školních dětí.

Autorka připravila praktické ukázky cvičebních jednotek a pohybových her, ve kterých jsou jednotlivá cvičení a hry popsány a doplněny roztomilými názornými obrázky. Kniha je určena především cvičitelům dětí, učitelkám v mateřských a základních školách a rodičům. Ukázku z publikace si můžete prohlédnout na <https://www.grada.cz/>

pohadkove-cviceni-nejen-pro-predskolaky-10134/

Nakladatelství Grada Publishing a.s.,
Praha, 128 stran

Jógová terapie

Osobní přístup k aktivnímu životnímu stylu

Jóga je v dnešní době oblíbenější více než kdy jindy. Její pozitivní účinky jsou

celosvětově uznávány a cvičící i cvičitelé jsou na praktikování jógy závislí. Důvody, proč je tak populární, jsou stejně rozmanité jako lidé, kteří se jí věnují. Bez ohledu na fyzickou zdatnost a sportovní aktivitu je jóga pro téměř každého to pravé.

Autoři Kristen Butera a Steffan Elgelid nabízejí v této publikaci příležitost seznámit se

s jógovou terapií, která vám ukáže nejen jógu, ale i každodenní činnosti v novém světle, protože vás naučí chápat pohyb. Začnete si uvědomovat své pohybové vzorce, což vám umožní účinněji provádět jednotlivé jógové pozice.

Pomocí detailních popisů a fotografií vás publikace provede cvičením a technikami dýchání a vizualizace, které vám pomůžou zlepšit fyzické, duševní, emocionální a duchovní zdraví. Názorně se seznámíte s efektivními pozicemi pro pohyblivost, sílu, regeneraci a rovnováhu, spolu s relaxačními technikami a technikami ke snižování stresové zátěže.

Ukázku z publikace si můžete prohlédnout na <https://www.grada.cz/jogova-terapie-10137>
Nakladatelství Grada Publishing a.s.,
Praha, 256 stran

MOBILNÍ APLIKACE ZÁCHRANKA

| Text: MUDr. Tomáš Jelen, zdravotní komise ČOS

Mobilní aplikace Záchranka slouží k rychlému kontaktování zdravotnické záchranné služby. Po stisknutí nouzového tlačítka je odeslána vaše přesná poloha a zároveň je vytáčena tísňová linka 155. Pokud se nacházíte na horách, aplikace Záchranka to podle GPS signálu sama rozezná a odešle nouzovou zprávu i horské službě v dané oblasti.

A jak se liší kontaktování záchranné služby z mobilní aplikace od standardního volání čísla 155? Po přidržení nouzového tlačítka po dobu 3 vteřin dochází k odeslání nouzové zprávy s vaší přesnou polohou. Zároveň je standardním způsobem vytáčeno tísňové číslo 155. Nouzové tlačítko tedy slouží jako zrychlená volba kontaktování zdravotnické záchranné služby. Vždy vyčkejte na spojení s operátorem linky 155. Až telefonický hovor s dispečerem linky 155 znamená zahájení záchranné operace.

V případě, kdy se nacházíte do 40 km od stanice horské služby, stisknutím tlačítka s logem horské

služby dojde k odeslání nouzové zprávy s vaší přesnou polohou členům horské služby v dané oblasti. Zároveň dojde k vytočení linky 1210.

Obsahem nouzové zprávy je vaše zeměpisná poloha, jméno a příjmení, stav baterie v mobilním telefonu a další informace zadané v sekci „Můj profil“ (zdravotní údaje, kontakty na osoby blízké a další informace). Zdravotnická záchranná služba doporučuje zadat tyto nepovinné údaje (zda se léčíte s diabetem, onemocněním srdce, plic, jste neslyšící, nevidomý).

Součástí nouzové zprávy je také GPS poloha uživatele na základě lokalizace jeho mobilního telefonu. Mezi přenesené informace je automaticky vložen také stav baterie telefonu uživatele.

V současné době je aplikace plně funkční na území České republiky, Rakouska a na slovenských horách, kde kontaktuje Horskou záchrannou službu SR.

Aplikace Záchranka funguje pouze na dotykových telefonech

a hodinkách Apple Watch. Nemůžete ji spustit z tabletu, notebooku ani počítače.

V aplikaci se také nachází největší databáze automatizovaných externích defibrilátorů (AED) v České republice. Najdete zde například AED Sokola Libeň. S funkcí „Lokátor“ jednoduše zjistíte svoji přesnou GPS polohu a najdete nejbližší AED. Další důležitou součástí aplikace je interaktivní návod první pomoci, který vznikl ve spolupráci s Českou resuscitační radou – každý uživatel se tak může vzdělávat přímo ve svém mobilním telefonu.

Aplikace Záchranka, oficiální aplikace Zdravotnických záchranných služeb ČR, Horské služby ČR a Vodní záchranné služby ČČK, má po třech a půl letech od spuštění milion uživatelů. Letos na podzim začne fungovat i v Maďarsku. Registrace i používání aplikace je zdarma.

Další informace na <https://www.zachrankaapp.cz/>

S KLUBEM PRAŽSKÝCH SENIORŮ NA CESTÁCH

| Text a foto: Marie Brunerová

Poslední červnový den jsme odjeli se skupinou sokolských seniorů na dvoudenní turistický pobyt pod názvem „Se Sokolem do Lužických hor a okolí“.

Naše cesta vedla nejdříve do pivovaru Cvikov, kde jsme si prohlédli celý provoz s odborným výkladem. Dozvěděli jsme se zde, že počátky vaření piva sahají až do roku 1560, kdy bylo cvikovským měšťanům od pozemkové vrchnosti oficiálně uděleno privilegium k vaření pšeničného piva a výrobě sladu. Pod Zeleným vrchem stojí pivovar doposud. Další naše cesta vedla do Jablonného v Podještědí, do baziliky minor sv. Zdislavy a sv. Vavřince a kláštera Dominikánů, kde nás provedl bratr Zdeněk Hanzl – bývalý starosta

Sokola Mnichov. Seznámil nás s historií místa a dozvěděli jsme se mnoho nových poznatků, např. že kostel sv. Vavřince byl založen v 1. polovině 13. století sv. Zdislavou a paní na nedalekém hradě Lemberk a také jejím manželem Havlem z rodu Markvarticů. Další naše zastávka byla na „Panské skále“, kde někteří vystoupali až na její vrchol a ostatní se prošli po vyhlídkové stezce kolem. Z turistických poutačů jsme se dozvěděli o Panské skále, že je národní přírodní památkou. Je to geologická lokalita, kde vynikají do dále kamenné varhany vzniklé sloupcovou odlučností čediče při tuhnutí magmatu, které bylo obnažené vlivem lidské těžební činnosti do současné podoby. Skála se nachází

v Chráněné krajinné oblasti České středohoří, na katastru obce Prácheň.

V neděli ráno jsme odjeli za hranice naší vlasti – do Oybinu, kde jsme pokračovali vláčkem do rozsáhlé romantické hradní zříceniny gotického skalního hradu s klášterem celestýnů. Tato gotická zřícenina z roku 1369 je z doby Karla IV. a stojí nad lázeňským městečkem Oybin, na stejnojmenném kopci Žitavských hor v Sasku.

Děkujeme za krásný výlet vedení klubu seniorů při vzdělávacím odboru pražského trojžupí a doporučujeme všem, kteří zavítají do těchto koutů naší země, návštěvu této krajiny, poblíž česko-německo-polského trojmezí.

SOKOLSKÁ KAPKA KRVE V PRVNÍM POLOLETÍ

Text: MUDr. Vít Jakoubek, Ph.D., Zdravotní komise ČOS

V roce 2018 skončil 3. ročník projektu Sokolská kapka krve. Akce, která si klade za cíl rozšířit povědomí o nutnosti dárcovství krve nejen mezi sokolskou veřejností a podnítit nové a udržet staré dárce krve. Sokolské jednoty hlásí počet odběrů a počet dárců za každé pololetí a výsledky jsou uveřejňovány na webu a v časopise Sokol. Zúčastněné jednoty také na závěr každého ročníku obdrží diplomy a první čtyři jednoty i věcné ceny.

V loňském roce daroval 151 účastník celkem 400 odběrů a zvítězil jako předchozí roky Sokol Komárov z župy Jungmannovy, kde 28 dárců darovalo krev 79krát. V letošním roce je velmi potěšitelné, že se po výzvě sestry starostky do projektu zapojilo mnoho nových jednot a počet odběrů za první pololetí překonal čísla loňského roku. V 1. pololetí 2019 darovalo krev 131 sokolů při 216 odběrech, což je zhruba o 10 % více než ve stejném období loňského roku. Někteří stálí účastníci však možná zapomněli odběry nahlásit a zveřejněná tabulka tak ještě možná dozná změn; prosím nicméně o pravidelné zasílání údajů po pololetích.

Podrobnosti projektu jsou k dispozici na www.sokol.eu či na www.sokol.cz. Počty dárců a odběrů za druhé pololetí t.r. a též celkový počet dárců za obě pololetí zasílejte, prosím, na e-mail vit.jakoubek@sokol-liben.cz do 31. 1. 2020.

Mysleme na to, že darovaná krev může zachránit lidský život a to přece stojí za nějaké nepohodlí a námahu. Dejme ostatním pocítit, že sokolové nejen cvičí, ale i pomáhají! 📞

SOKOLSKÁ KAPKA KRVE 1. POLOLETÍ 2019

pořadí	T.J Sokol	župa	počet odběrů	počet dárců
1.	Komárov	Jungmannova	40	23
2.	Příbram	Jungmannova	14	8
3.	Bzenec	Slovácká	12	6
4.	Libeň	Jana Podlípého	11	8
5.-6.	Žalkovice	Hanácká	11	6
5.-6.	Krásná Hora n. Vltavou	Blanická	11	6
7.	Domašín	Blanická	10	5
8.	Lomnice n. Popelkou	Krkonošská Pecháčkova	9	6
9.	Týniště n. Orlicí	Orlická	9	5
10.	Vrané nad Vltavou I.	Jungmannova	8	6
11.	Jílové u Prahy	Jungmannova	8	4
12.	Dobřív	Rokycanova	7	4
13.	Týn n. Bečvou	Středomoravská Kratochvílova	6	4
14.	Dvůr Králové n. Labem	Podkrkonošská Jiráskova	5	4
15.	Litovel	Olomoucká Smrčkova	5	3
16.	Rokycany	Rokycanova	4	4
17.-18.	Chocerady	Baráková	4	3
17.-18.	Kobyly	Ještědská	4	3
19.-22	Kařez	Rokycanova	4	2
19.-22.	Mirošov	Rokycanova	4	2
19.-22.	Stupno	Rokycanova	4	2
19.-22.	Olomouc Nové Sady	Olomoucká Smrčkova	4	2
23.	Požořice	Vaničkova	3	3
24.	Třebětice	Hanácká	3	2
25.	Troubelice	Olomoucká Smrčkova	3	1
26.-29.	Deblín	Pernštejnská	2	1
26.-29.	Nový Hradec Králové	Orlická	2	1
26.-29.	Šumperk	Severomoravská	2	1
26.-29.	Lhotka	Pražská Scheinerova	2	1
30.-34.	Jince	Jungmannova	1	1
30.-34.	Zbiroh	Rokycanova	1	1
30.-34.	Holoubkov	Rokycanova	1	1
30.-34.	Olomouc	Olomoucká Smrčkova	1	1
30.-34.	Olomouc Chválkovice	Olomoucká Smrčkova	1	1
celkem			216	131

KDOPAK TO PLÁČE... (2)

Text: Zdeněk Kubín

Naše mateřština, čeština, je nádherná, ale není nijak lehká. Občas nám připraví chvilky, kdy je třeba sáhnout po pravidlech a podívat se, jak si s některým „gramatickým či stylistickým oříškem“ poradit. Proto jsme se v minulém vydání časopisu Sokol začali této problematice věnovat a zmínili některé oblasti, kde se často chybí, a připomenuli některá pravidla, která bychom měli dodržovat. Nyní na tento text navazujeme upozorněním na některá úskalí, na něž občas narážíme.

T. J., tělocvičná jednota

Jak správně psát zkratku tělocvičné jednoty? Jednoty v rámci České obce sokolské mají používat zkratku s tečkami, přičemž gramaticky je správné, aby za tečkou byla mezera (tedy T. mezera J.). Dříve jsme používali psaní bez mezery, tedy T.J. – to vyplývalo ze zápisu do rejstříku i jako chráněná slovní značka. Ústav pro jazyk český doporučuje psaní s mezerou, psaní bez mezer výjimečně v textu smluv. Jednoty v rámci ČOS nemají používat zkratku bez teček, tedy TJ; tato zkratka je tělovýchovná (ne tělocvičná) jednota; správné použití této zkratky by tedy mělo rozlišit, zda jednota je či není ve svazku ČOS.

Pomlčky a spojovníky

Pomlčky jsou „dlouhé“, tedy – klávesnicová zkratka je alt+0150, spojovník je „krátký“ (to, co je na klasických psacích strojích, tedy -).

Spojovník patří těsně ke slovu či slovnímu spojení a před ním a za ním nejsou mezery. Například: župa Východočeská-Pippichova, Olomoucká-Smrčková.

Před a za pomlčkou se většinou dělají mezery. Pokud je pomlčka ve smyslu „až“, mezery se nedávají. To je např. často u data: 1.–2. 5. (u data se vyskytuje častá chyba, že za tečkou mezi číslovkou dne a měsíce chybí mezera), v letech 2014–2015, ale i u měr: 2–5 metrů, u hodin (15.00–16.00 hod.)

Často se objevující nesmyslná spojení: koná se od 1. – 2. 5. (správně by se totiž pak mělo číst: koná se od prvního až 2. 5., což samozřejmě mění smysl), správně jsou dvě mož-

nosti – buď „koná se 1.–2. 5.“, nebo „koná se od 1. do 2. 5.“

V rozmezí u číslovek se rovněž před a za pomlčkou mezera většinou nedělá, pokud číslovka neobsahuje mezery; příklad: 5–10, 10–999, ale: 10 000 – 15 000 (pomlčka by se totiž vztahovala ke třem nulám, ale již ne k číslovce před nimi).

Zkratky a značky

Slova, která se často vyskytují, je možno uvádět zkráceně. U ustálených zkratk je přitom třeba dávat pozor na tečky a případně čárky.

Příklady s tečkou (pozor na mezery): č., čís. (číslo), č. j. (číslo jednací), hod. (hodina), r. (rok), t. r. (toho, tohoto roku), v. r. (vlastní rukou), n. m. (nad mořem), n. l. (našeho letopočtu), př. n. l. (před naším letopočtem), MUDr. CsC., Ing.. V nových článcích je vhodnější se většiny těchto zkratk pokud možno vyvarovat.

Zkratky ustálených slovních spojení psaných dohromady a s tečkou: atd. (a tak dále), atp. (a tak podobně), aj. (a jiné), tj. (to je), např., kupř., popř. (například, ...), tzv. (tak zvaný), tzn. (to znamená), mj. (mimo jiné).

Bez tečky se píšou zkratky a značky, například: Kč, h (haléř), %, \$, m, kg, h, s (metr, kilogram, hodina, sekunda – měřicí značky, značky fyzikálních veličin a chemické značky), pí (paní), fa, fy, fě (firma, firmy, firmě), 20krát (dvacetkrát). Další – viz pravidla českého pravopisu.

Psaní časů

Mezi číslicemi označujícími hodiny a minuty se píše tečka: 7.30. Časové údaje při sportovních výkonech se píšou s dvojtečkou, tedy takto: chůze na 50 km: 4:30:41,00 (bez označení časových jednotek).

Mezery ve značkách

Značky, které zastupují slova, například měřicí jednotky, početní znaky aj., se umísťují za číselnou hodnotu po mezeře (+, -, x, :, km, h, %, \$). Například: 2 + 3 = 5, 20 °C (pozn.: 12 °C se píše s mezerou, ale 12° pivo bez mezery).

V číslech se vždy po třech místech nechává mezera, např. 1 200 000 obyvatel. Neplatí to při psaní letopo-

čtu a jiných zvláštních čísel. V číslech 1 000 až 9 999 se ještě donedávna mezera nedělala, nyní je změna a lze tato čísla psát s mezerou.

Úskalím může být psaní číslovek ve spojení se znakem x (krát). Jedná-li se o číslovku násobnou, píše se dohromady, tedy bez mezery (20x, dvacetkrát). Jedná-li se o početní znak, píše se s mezerou (dva krát tři, 2 x 3 – jedná se o číslovky základní).

Podobně je třeba u číslovek rozlišovat význam i v případech po-, tedy např. potřetí (ve smyslu poněkolikáté...) a po třetí (po něčem v řadě). Například: „Budu tam potřetí...“ (tedy ve smyslu již jsem tam byl, budu tam poněkolikáté) na rozdíl „Budu tam po třetí...“ (tedy např. ve smyslu třetí hodině, po třetí sadě, po něčem v řadě).

Datum

Píše se s mezerami (např. 5. 11. 2019). Za datem se tečka nedělá, není-li na konci věty.

Interpunkční znaménka – čárka, tečka, otazník, vykřičník, středník a dvojtečka

Připojují se k předchozím slovům bez mezery, mezera se dělá za nimi.

Uvozovky a závorky

Oddělují se od předchozích slov textu mezerou, ale k prvnímu a poslednímu slovu uvnitř uvozovek nebo závorek se přimykají těsně.

Tečky a čárky u uvozovek a závorek: Je-li v závorce celá věta – tedy i s počátečním velkým písmenem – je tečka uvnitř závorky. Například: „Pan Novák má vlčáka. (Je to fenka.) Krmí ho dvakrát denně.“ Pokud je závorka v souvětí, kde je třeba použít čárku, pak je čárka až za závorkou: „Pan Novák má vlčáka (je to fenka), kterého krmí dvakrát denně.“

Uvozovky a čárky/tečky – většinou platí, že uvozovky na konci uvozané části či celé věty jsou na konci, tedy za čárkou či tečkou. Například: „Přijdeme zítra,“ řekl pan Novák. Pan Novák k tomu řekl: „Přijdeme zítra.“ Ale neplatí to vždy. Pokud je v uvozovkách jen pár slov, je tečka až za uvozovkami. Např.: Jak řekl pan Novák, „přijdeme zítra“.

Závorky jsou zaoblené, tedy (). Občas se vyskytuje, že někdo používá lomítka / – to je pozůstatek po klasických psacích strojích, na kterých kulaté závorky nebyly, a místo nich se používala právě lomítka. ☹

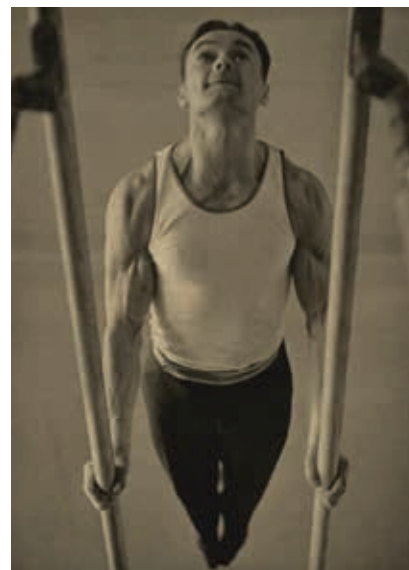
VZPOMÍNKA NA JAROSLAVA KOLLINGERA

Text: Filip Uzel, vzdělavatel Sokola Praha 4 Lhotka

24. července uplynulo 70 let od předčasného úmrtí úspěšného gymnasty Jaroslava Kollingera, známého jako Jarka. Narodil se v jihočeských Chráštanech 13. prosince 1905 a vyučil se řezníkem. Od mládí byl členem Sokola, nejprve v Protivíně a poté od roku 1930 v Roudnici n. L., postupně se vypracoval do družstva, které vítězilo na župních i krajských závodech. Byl členem družstev, která úspěšně reprezentovala sokolský tělocvik za hranicemi. Jeho gymnastické schopnosti oceňovali s respektem rozhodčí v Budapešti, Berlíně, Novém Sadu, Basileji, Americe, Belgii, Francii a Praze. Jeho originalitu sestav oceňovali diváci všude, kde působil jako závodník nebo jako cvičitel. Jeho doménou byly bradla, kruhy a prostrná. Mezi výrazné úspěchy patřilo druhé místo na kruzích při Mezinárodních tělo-

cvičných závodech v Budapešti roku 1934, ve stejném roce se stal přeborníkem ČOS ve volných sestavách na náradí. V roce 1935 odchází z Roudnice n.L. neboť byl povolán ČOS na Slovensko jako cvičitel. Po přesídlení do Prahy vstupuje do Karlínského Sokola, později již jako zaměstnanec ČOS se stává členem Sokola Malostranského. Současně se připravoval na olympijské hry v Berlíně, kde naše družstvo skončilo na 4. místě. Bohužel mu unikla bronzová medaile na kruzích, jelikož zůstal pouhou jednu tisícinu bodu za švýcarem Reuschem.

Jarka Kollinger svoji lásku k tělocviku přenesl do svého povolání cvičitele ČOS a vedoucího cvičitelských škol, kdy vzorem mu byli bratři František Erben a František Pecháček, oba zahynuvší během nacistické okupace. Vyškolicel celou řadu cviči-

telů, úspěšně řídil časopis Tělocvik a svými odbornými články přispíval i do časopisu Cvičitel. Zemřel 24. července 1949 na pražské klinice profesora Jirásků.

ROZLOUČENÍ

V sobotu 22. června 2019 opustil sokolské řady bratr **Zdeněk Remsa** – člen Sokola Studenec, sportovní legenda ČOS.

Zdeněk Remsa je bývalý československý lyžař, skokan na lyžích. V letech 1947–1960 byl členem reprezentačního družstva skokanů na lyžích. Byl účastníkem Zimních olympijských her ve Svatém Mořici 1948, kde skončil na 20. místě. Po

skončení aktivní kariéry působil jako trenér. Zdeněk Remsa byl trenérem zlaté skokanské generace: Jiřího Rašky – zlatého na OH 1968, Dalibora Motejlky, Josefa Matouška nebo Zbyňka Hubače. Zavedl nové tréninkové metody, uměl být na své svěřence ras, ale zároveň v pravou chvíli odlehčit atmosféru.

Za celoživotní činnost v oblasti sportu obdržel Zlatý olympijský

řád. Na loňském XVI. všesokolském sletu byl vyhlášen sokolskou sportovní legendou.

Bratr Zdeněk Remsa byl od roku 1934 člen Sokola Studenec, své členství v jednotě obnovil v roce 1990.

V srpnu jsme se rozloučili se sestrou **Stanislavou Jarošovou**, která po dlouhé nemoci zemřela nedlouho před svými šestaosmdesátými narozeninami.

Narodila se 13.

října 1933 v Českých Budějovicích. Od mládí cvičila v Sokole, jako dorostenka se zúčastnila slavného sletu v roce 1948. Milovala přírodu a věnovala se též turistice. Po zrušení Sokola se turistice se svým, stejně zapáleným manželem, věnovala naplno.

Po obnovení Sokola začala nejen chodit se svou dcerkou do cvičení

R+D, ale ihned se jako „staronová členka“ zapojila, zcela naplno do další práce. V českobudějovické jednotě založila tradici dětských maskovaných šibřinek či organizovala každoročně Cestu pohádkovým lesem.

Léta vedla v českobudějovické jednotě oddíl pobytu v přírodě, v roce 1994 organizovala první sokolský župní dětský tábor v Řásné u Telče.

Její přičiněním vznikaly nové aktivity odboru všestrannosti – zimní i letní pobyty sokolských rodin. Organizovala a vedla i další pravidelné letní a zimní tábory pro menší děti v jižních Čechách.

Několik let zastávala zároveň i funkci vzdělavatelky.

Vynikala i jako cvičitelka sokolské všestrannosti v žákovských složkách, do Sokola přivedla i svá vnoučata. Doplňovala si cvičitelské vzdělání a dlouhé roky byla vedoucí oddílu žen. Ve všech činnostech bylo přínosem její zdravotnické vzdělání a velká praxe v oboru. Pokud jí to zdraví dovolilo, nevynechala jako cvičenka žádný slet. Za zásluhy o Sokol obdržela v roce 2004 bronzovou medaili ČOS.

Je k nevíře, kolik toho dovedla stihnout... a takto budeme vždycky na Stánu vzpomínat! Děkuje!

Milada Pospíšilová, vzdělavatelka Sokola České Budějovice

PARTNEŘI ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ

GENERÁLNÍ PARTNER

INSTITUCIONÁLNÍ PARTNER

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

HLAVNÍ PARTNER

PARTNEŘI

